

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

MAGISTERSKÉ KOMBINOVANÉ STUDIUM

2011–2014

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Otto Ečer

Osoba se sexuální deviací při komunikaci s dítětem

Praha 2014

Vedoucí diplomové práce: PhDr. Zuzana Hadj Moussová

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

MASTER COMBINED STUDIES

2011-2014

DIPLOMA THESIS

Otto Ečer

**A person with sexual deviance in communication with
the child**

Prague 2014

The Diploma Thesis Work Supervisor:
PhDr. Zuzana Hadj Moussová

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená diplomová práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne 8. února 2014

Ečer Otto

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval především vedoucí práce PhDr. Zuzaně Hadj Moussové za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce. Zvláště děkuji za umožnění vytvořit práci, věnující se komunikací dítěte s osobou se sexuální deviací. Děkuji také muži s reaktivitou a erotickým rozměrem vůči dospívajícím chlapcům a dívkám, který přispěl prostřednictvím rozhovoru svými životními zkušenostmi a komunikoval se mnou. Taktéž děkuji řediteli základní školy v Mělníku za zprostředkování dotazníku.

Anotace

Diplomová práce se ve své teoretické části zabývá stanovením pojmu sexuální deviace, klasifikací sexuálních deviací, jejich tříděním a členěním. Praktická část se skládá ze dvou částí. První část se zabývá popisem a rozbořením dotazníku, který je zaměřen na komunikaci dětí prostřednictvím sociálních sítí. Druhá část se věnuje rozhovoru s osobou s reaktivitou a erotickým rozměrem vůči dospívajícím chlapcům a dívkám, která detailně popisuje svoji komunikaci s dětmi přes sociální sítě.

Klíčová slova

Deviace, děti, dítě, hebefil, hebefilie, pedofil, pedofilie, sexuální orientace, sociální síť, zneužívání

Annotation

The master thesis in its theoretical part deals with the determination of the concept of sexual deviation, classification of sexual deviations, qualifications and their classification. Experimental part consists of two sections. The first section deals with the questionnaire aimed to the communication of children through the social network. The second part looks into the interview with the sexual deviant, who described his communication with the adolescent child through the social network.

Key words

Abuse, deviance, hebephile, hebephilia, child, children, pedophile, pedophilia, sexual orientation, social network,

OBSAH

ÚVOD.....	9
TEORETICKÁ ČÁST	
1 SEXUÁLNÍ DEVIACE	11
1.1 Co znamená pojem sexuální deviace... ..	11
1.2 Definice sexuální deviace	11
2 ČLENĚNÍ SEXUÁLNÍCH DEVIACÍ	13
2.1 Deviace v aktivitě	13
2.1.1 Exibicionismus.....	13
2.1.2 Voyerismus	14
2.1.3 Froterismus	15
2.1.4 Tušerství	15
2.1.5 Sadismus a masochismus	15
2.1.6 Patologická sexuální agrese.....	16
2.1.7 Agresivní sadismus	17
2.2 Deviace v objektu	17
2.2.1 Pedofilie	18
2.2.2 Fetišismus	20
2.2.3 Zoofilie.....	21
2.2.4 Nekrofilie	21
2.2.5 Pyrofilie	22
2.2.6 Transvestitismus	22
3 PROFIL SEXUÁLNÍHO DEVINTA	23
3.1 Charakteristika pachatelů sexuálních deliktů.....	24
3.2 Sexuální deviant komunikující přes sociální sítě.....	25
4 SOCIÁLNÍ SÍTĚ	27
4.1 Typy sítí.....	27
4.2 Sociální sítě z pohledu devianta	28
4.3 Prevence a ochrana dětí na sociálních sítích	29
4.4 Bezpečnost dětí.....	30

PRAKTICKÁ ČÁST

5 PRŮZKUMNÉ DOTAZNÍKOVÉ ŘEŠENÍ ŠETŘENÍ.....	33
5.1 Průzkumné hypotézy.....	34
5.2 Zkoumaný vzorek.....	35
5.3 Závěr a shrnutí zkoumaného vzorku.....	56
6 ROZHOVOR.....	57
DOSAŽENÍ CÍLŮ DIPLOMOVÉ PRÁCE.....	66
VÝSLEDKY STANOVENÝCH HYPOTÉZ.....	68
ZÁVĚR.....	69
SEZNAM POUŽTÍCH ZDROJŮ.....	71
SEZNAM GRAFŮ A TABULEK.....	73
SEZNAM PŘÍLOH.....	75
PŘÍLOHA A.....	I
PŘÍLOHA B.....	VI

ÚVOD

Sexuální zneužívání dětí prostřednictvím sociálních sítí je poslední dobou velmi diskutovaným tématem. V dnešní moderní době masmedií, do kterých patří jednoznačně internet, současné děti komunikují zprostředkovaně pomocí sociálních sítí. Na těchto společenských sítích si za pár minut dítě založí svůj profil, který pokud ho řádně vyplní, vypovídá ledač o jeho osobnosti, zájmech a celkovém životě. Mnohé děti si však často neuvědomí, že založením tohoto profilu, sdělují důvěrné informace celému světu. A jak všichni dobře víme, tak existují mezi námi osoby, které svojí sexuální orientací tíhnou právě k této věkové kategorii, tj. dospívajícím dětem. Těmto osobám se říká devianti, kteří se se svým jednáním a chováním, odchyľují od obvyklého jednání a chování běžného člověka či normální skupiny lidí. Tito lidé mají náklonnosti či reaktivitu s erotickým rozměrem vůči dospívajícím chlapcům a dívkám.

V této diplomové práci se budu zajímat právě o komunikaci dítěte se sexuálním deviantem prostřednictvím sociální sítě. Domnívám se, že většina dnešních dětí, základní školou povinných, komunikuje právě s osobami, které se odchyľují od norem běžného jednání a chování. Řešení této problematiky má sice svá daná pravidla, které by měly diskutující děti na sociálních sítích dodržovat, bohužel tomu však není. Samotné děti nemají často ani ponětí, s kým diskutují a bohužel tento přehled nemají ani jejich rodiče, kteří jsou v dnešní době často pracovně vytížení a svým potomkům nevěnují tolik pozornosti a času. Děti tak mohou celé měsíce, ale i roky, komunikovat s někým, kdo může, ale také nemusí, narušit jejich psychický vývoj. Zjistit, kdo se nachází na druhé straně, resp. identifikovat svého přítele či kamaráda, se kterým každý den děti hojně diskutují, není vůbec nic jednoduchého. Děti často komunikací prostřednictvím sociálních sítí vyplňují svůj volný čas, zjišťují různé informace, komunikují na různá témata a chtějí se především bavit, resp. učinit svůj život zábavným a veselým. Zjišťovat totožnost toho, s kým komunikují, většina z nich ve svém věku neumí, nechtějí s tím ztrácet svůj čas, anebo to považují za nedůležité. Často ale takto svým jednáním rozpoutají spád různých okolností a následně důsledků, které mohou narušit či dokonce ohrozit jejich psychický vývoj a někdy dokonce i celý život.

Cílem diplomové práce je zjistit, zda děti, které komunikují prostřednictvím sociálních sítí, mají přehled o tom, s kým komunikují, o čem diskutují, zda debatují s každým o všem, co je napadne, a zda by byly ochotné se setkat s osobou, se kterou si pravidelně dopisují. Touto osobou by mohl být totiž deviant či jiná osoba s odlišnou sexuální orientací.

Dalším mým cílem je zjistit, zda deviant, se kterým děti prostřednictvím sociálních sítí komunikují, může svým chováním a vystupováním na sociální síti narušit psychický vývoj dětí. Na druhou stranu touto osobou může být jen jakýsi „kamarád“, který ve svém životě měl problém navázat kontakt s druhými a nyní v moderní době masmedií, je komunikace přes sociální sítě jeho jediným řešením, jak ukojit své komunikační vyžití a jiné touhy. Očekávaným přínosem této práce bude výsledný přehled o tom, jak bezpečně děti komunikují prostřednictvím sociálních sítí, a co jsou ochotné vše sdělit. Z pohledu osoby s náklonností převážně nebo výlučně vůči nedospělým osobám (chlapcům a dívkám) pak bude práce přínosná v tom, že mnozí s vás nahlédnou do tajemného světa lidí s odlišnými sociálními, kulturními a morálními normami. Domnívám se, že diplomová práce odhalí tajemství komunikace dětí a nahlédne do duše odlišně sexuálně orientovaného jedince.

Ve své praktické části diplomové práce jsem použil metodu dotazníku a rozhovoru. V obou případech jsem se setkal s komplikacemi a překážkami prostřednictvím kterých došlo v některých částech k nemožnosti plnění výzkumu. Prvním problémem bylo najít základní školu, kde bude ředitel a především rodiče, souhlasit s vyplněním důvěrného dotazníku dětmi. Vybral jsem si proto základní školu, kde většinu rodičů a dětí znám. Ti rodiče, kteří nesouhlasili s vyplněním dotazníku jejich dětmi, dali na kladné reference těch rodičů, kteří mě znají. Také byli rodiče empatičtí ohledně mého zájmu a studijního zápalu pro toto téma. Nakonec jsem dal konečný výzkumný vzorek po delším snažení dohromady. Najít osobu s reaktivitou a erotickým rozměrem vůči dospívajícím chlapcům a dívkám, nebylo tak těžké, jelikož touto osobou je můj kamarád, ale pro jeho zachování anonymity, jsem nemohl uvést jeho jméno jak v poděkování v úvodu práce, tak i po celou dobu rozhovoru a následně v celkovém shrnutí diplomové práce. I tak se domnívám, že praktická část diplomové práce je velmi zajímavá a bude přínosná pro všechny čtenáře. Ke konci diplomové práce dojdou k vážnému rozhodnutí, které chci v nejbližší době vykonat.

TEORETICKÁ ČÁST

1 SEXUÁLNÍ DEVIACE

1.1 Co znamená pojem sexuální deviace

Sexuální deviace má v dnešní době mnoho významů. Když se podíváme do historie, tak deviace byla nazývána často perverzí. V dnešní sexuologii ale perverze nazýváme již úchylkami. Slovo deviace má původ v latinském označení *deviare*, což znamená v překladu „sejít z cesty“. V každém společenství existuje jakýsi společenský řád, který si stanoví své sexuální deviace. Na světě existuje mnoho kultur, ve kterých se sexuální chování nehodnotí shodně. Co můžeme v jedné kultuře považovat za normální, tak to může být v jiné kultuře zcela odlišné. Jedna kultura označuje něco perverzní či deviantní, zatímco druhá kultura to považuje za zcela normální nebo jen mírně vychýlené od normy. Domnívám se, že tam, kde se nevyskytují žádné normy, tak tam nemohou být ani žádné deviace. A tím pádem čím větší je výskyt norem, tím pádem je bezprostředně vyšší i počet deviací. Musíme si uvědomit, že určité deviantní chování nemusí nutně naznačovat přítomnost deviace a naopak zcela běžné normální chování ještě není přímým důkazem, že je sexualita v normalitě.

1.2 Definice sexuální deviace

Sexuální deviací se podrobně zabýval český sexuolog, klinický psycholog a psychoterapeut Prof. PhDr. Petr Weiss. Ve svém díle Weiss (2002, s. 10) sexuální deviaci rozumí „*odchylku či úchylku*“. Již daleko dříve však jeden z nejvýznamnějších sexuálních vědců v zemích, kde se mluví německy, Eberhard Schorch, vymezil vnik dnešního pojmu deviací přesně od minulosti: "*Dlouhou dobu existovala sexuologie jen v podobě psychické sexuální patologie. Sexuální perverze byly izolovány, aby se staly předmětem výzkumu, bez vědeckého poznání pozadí normality, od kterého se odrážely. Sexuologie existovala výlučně jako sexuální patologie, nikoliv jako věda o sexualitě*". (Encyklopedie sexuality, s. 410)

Deviace se často ve svých definicích vysvětluje nesprávným pojmenováním. V současné době se používá vhodnější označení a to **parafilie**. Pokud by se mělo přeložit do češtiny toto pojmenování, tak by se zde použila latinská slova Označení je uměle *para* = vedle a *filia* = láska, neboli také přátelství. Když nahlédneme

do minulosti, tak toto označení použil poprvé známý vídeňský psychoterapeut Wilhelm Stekel a to již v roce 1925 ve své knize, která byla do angličtiny přeložena jako *Sexual Aberrations*. Máme zde i také jiné zdroje, které říkají, že toto slovo poprvé nastínil Friedrich Krauss. Nesmíme ale také zapomenout, že se s pojmem parafie zabýval o známý lékař, neurolog a psycholog Sigmund Freud. Taktéž se tímto označením zabýval významný a kontroverzní americký psycholog a sexuolog John Money.

2 ČLENĚNÍ SEXUÁLNÍCH DEVIACÍ

V naší civilizaci a společenství se od druhého člověka očekává, že zdravý člověk touží uspokojovat své sexuální touhy prostřednictvím pohlavního styku s osobou přibližně stejně starou a pokud možno opačného pohlaví. Jestliže se však tato touha změní a místo chtivosti po pohlavním styku se dostaví touha po odlišné činnosti, jako je u sadistů touha druhého bít nebo u masochistů dychtivost být od druhého člověka bit, tak pak mluvíme o latinském spojení **perversio in actu**.

Máme však zcela odlišné případy, a to pokud člověk změní svoji sexuální dychtivost a tužbu z člověka stejného věku a druhého pohlaví na sexuální objekt, který je o hodně mladší, anebo naopak o mnoho starší, či je stejného pohlaví, anebo se jedná o zvíře či mrtvého člověka, pak hovoříme o latinském spojení **perversio in objecto**.

2.1 Deviace v aktivitě

Sexuální deviace jsou začleněny do sekce poruch osobnosti, a proto je často rozdělujeme na deviace v aktivitě, mezi které patří především exhibicionismus, sexuální patologická aktivita, voyerismus, frotérismus, agresivní sadismus, sadismus, tušérství, masochismus, ale také ostatní sexuální deviace.

2.1.1 Exhibicionismus

Vzrušením či ukájením na základě odhalování genitálu před neznámým objektem vystihuje popis exhibicionismu.

Na podkladě dle studií je tato deviace jednou z nejrozšířenějších. Název je odvozen od latinského exhibere-ukázat, nabídnout. V MKN jej nalezneme pod diagnózu F 65.2. Jako vše, tak i exhibicionismus má svoji historii, která sahá až do roku 1877. Poprvé se o ní zmínil francouzský lékař Lasegue ve svém článku „Les Exhibitionistes“. (Zvěřina, 2003; Weiss, 2008)

Dalo by se říci, že oproti jiným je tato deviace ještě v rámci možností únosná, ač je pravda, že ne každý je natolik silnou náturou, že by ustál před sebou obnaženého muže předvádějící svůj genitál. Přes to vše, je při chycení pachatele možnost obvinění

z trestného činu výtržnictví, který se řídí dle § 202 trestního zákona. Sazba zde může být ve výši až do dvou let odnětí svobody. (Weiss, 2008)

Jak přesně charakterizovat exhibicionistu? Převážně se jedná o muže okolo 30 let, kdy dochází k pohlavní vyzrálosti, nesmělé, manželsky i sociálně dobře adaptované, bázlivé. Jsou jimi ti, do kterých bychom to nikdy neřekli. Jak se udává v odborných publikacích, objektem této deviace jsou převážně ženy. Subjekt se v žádném případě nehodlá s vytypovaným objektem nijak sbližovat, či navazovat kontakt, jde mu vyloženě o exhibici genitálu. Většinou na sebe upoutá pozornost zahvízdáním, zakašláním či jím tzv. normálním způsobem. Bohužel si tyto páni neuvědomují, že to co je příjemné jim, nemusí být příjemné ostatním a často tzv. narušují intimní zónu svých objektů. Exhibicionista v koutku duše sní o tom, aby subjekt přihlížel se zájmem a fascinací. Ženy jsou spíše vystrašené a znechucené, pokud se ale najde žena, jenž se tento akt líbí, má tendenci navázat s exhibicionistou kontakt, což ale vede k ukončení exhibice a muž odchází. (Brichcín, 1995; Weiss 2008)

2.1.2 Voyerismus

Skoptofilie, voyeurismus, slídičství, je pozorování objektů při intimních situacích, ať už se jedná o mazlení, onanování či koitus. Někdy je muž vzrušen i pozorováním žen při tzv. neerotických aktivitách jako jsou převlékání, defekace, koupel. (Weiss, 2008; Zvěřina, 2003)

Podle toho, čím je deviant vzrušen, můžeme hovořit o různých typech voyeurismu. Pokud dochází k ukájení se pozorováním objektů při sexuálních hrátkách, hovoříme o skoptolagnii. Mixoskopie je dívání se na souložící pár, onanie při pozorování nahých objektů se nazývá skoptofilie. Můžeme se setkat i s preferencí nejrůznějších pornografických videonahrávek či obrázků čemuž říkáme piktofilie. (Weiss, 2008) Stejně jako většina deviací i zde se jedná převážně o mužskou aktivitu. Ženský pravý voyeurismus je popisován opravdu jen zřídka. Usuzuje se, že stejně jako u exhibicionismu i zde je věková hranice okolo 30-35 let života muže. Jedná se převážně o jedince se sociosexuální opožděností, vznikající na podkladě stydlivosti před ženami, pocitem méněcennosti či chabými sexuálními zkušenostmi. (Weiss, 2008) Co se týče postihu, dochází k odhalení přímo při pozorování buď náhodným kolemjdoucím, či přímo pozorovaným jedincem. Zajímavostí je, že si tyto muži často vybírají ke své deviaci tomu odpovídající povolání jako je např. umývání oken. (Weiss, 2008)

2.1.3 Froterismus

Vzrušení dosažené třením o neznámou ženu a to nejlépe v přeplněných prostorech je označováno jako frotérismus. Celý akt spočívá v již zmiňovaném otírání se o ženu s následným vyvrcholením na oděv objektu. Dle jedné z klasifikací bychom mohli tuto deviaci zařadit do deviací v aktivitě. Termín pochází z francouzského slovesa *fráter*-třít se, doslova tedy můžeme o takovém to muži říci,“ to je ten, který se tře“. Bylo zjištěno, že touto deviací trpí ve větším množství muži. (Weiss, 2008; Zvěřina 2003)

2.1.4 Tušerství

Podobnou deviací, jako je frotérství je tušerství s tím rozdílem, že jde o pokus dotýkat se kolemjdoucích žen. Nejčastěji touto deviací trpí muži s tím, že mají potřebu sahat na ňadro, hýždě, někdy i do rozkroku neznámým ženám a následně pokračovat v cestě. Tušerství i frotérství se řadí k méně závažným deviacím. Jedinec nemá jiný zájem než si sáhnout. (Weiss, 2008; Zvěřina, 2003)

2.1.5 Sadismus a masochismus

Hluboko v 18.století u francouzského markýze de Sade, celým jménem Donatien-Alphonse-François vznikl původ sadismu. Tento muž nebyl pouhým šlechticem, ale hlavně autorem řady pornografických děl např. v roce 1797 napsal „Julietta aneb Zdar neřesti“ a další. Jeho knihy však nebyli podkladem pro vznik slova sadismus, ale byl to on sám. (Weiss, 2008)

Masochismus se vyznačuje, jak vypovídá dílo, vzrušením na základě dosažení úplného odevzdání se partnerovi, vlastním ponížením, utrpením a bolestí. K tomu, abychom mohli mluvit o masochismu, je potřeba splněním dvou podmínek a to ponížení a poškození. (Weiss, 2008)

Tito lidé holdují svazování, bičování, pálení ohněm. Jsou známi i případy propichování genitálu, či pomocí donucovacích technik konzumace nejrůznějšího hmyz, stolice či moči. Masochisté vyžadují prožívat během sexuálních hrátek přemíru bolesti, která

musí mít několik následujících charakteristik. Přesné místo lokalizace bolesti, bolest musí být nepříjemná až nesnesitelná, nesmí dojít k poranění. (Weiss, 2008)

Zajímavé je, že se tito lidé vyžívají v bolesti opravdu jen v souvislosti se sexuálním vybitím, jinak je pro ně bolest stejně frustrující jako pro zbytek populace.

Kromě bolesti zde hraje roli i ponížení, kde dochází ke ztrátě autisty. Lidé se převtělují do podoby psa, nemluvněte či jiným podřízených podob. Jiní si holdují v plnění ponižujících úkolů jako je líbání análního otvoru, masturbace před cizími lidmi, ukazování nahoty před návštěvou na příkaz partnera a jiné. Na základě tohoto strohého výčtu můžeme říci, že tyto dvě deviace spolu velmi úzce souvisejí a proto se často označují jedním názvem a to sadomasochismus. (Weiss, 2008).

Jak ve své knize "Patologie na stopě zločinců" popisuje univerzitní profesor MUDr. Hans Bankl, je možné použít k ukájení elektrického proudu, nejrůznějšího omotávání genitálu provazy, věšení se na kliky dveří či užívání nejrůznějších jedů. Bohužel valná většina těchto experimentů končí fatálně. (Bankl, 2008)

2.1.6 Patologická sexuální agrese

Tato skupina jedinců ukájí své sexuální touhy na podkladě překonání odporu napadené ženy a minimalizace její spolupráce. Jednoduše by se zde mohlo hovořit o znásilnění. (Zvěřina, 2003; Weiss, 2008)

Oproti agresivnímu sadismu zde není vloha trýznění své oběti jako takové. Jedinec se chová doslova jako predátor. Oběť pronásleduje, přepadne ji na nenápadném místě, nejlépe povalí na zem, má tendenci použít zbraň, kterou nosí při sobě, vyhrožovat ublížením či zabitím. Svou oběť vyzývá k masturbaci, orálnímu ukájení či koitu jako takovému. (Weiss, 2008)

Muži dopouštějící se znásilnění jsou často řazeny do věkové skupiny 30let. Jedná se buď o mladíky sociosexuálně nezralé nebo o muže neschopné partnerské adaptace. Osamělé jedince sociálně izolované, egocentrické s nízkou sociální inteligencí. Hodně často to jsou jedinci z rodin bez otce, konfliktních rodinných poměrů či z výchovné ústavní péče. (Brzek, 1993; Weiss, 2008)

2.1.7 Agresivní sadismus

Útočný čili agresivní sadismus popisuje jedince, kteří brutálně napadají svůj objekt a to bez jakéhokoliv souhlasu. Vzrušuje je spíše než podřízení se právě opak a to agrese při obraně ze strany objektu, tedy napadené ženy. Objekt je často zbit, nacházíme rány po zbraních, jako jsou kameny klacky či jiné. Často dochází k rdoušení, svazování i omamování. (Weiss, 2008)

Důležitým faktem je to, že zde není na prvním místě sex, ale tužba někoho brutálně trýznit. Ukájení je často oddalováno, aby oběť viděla, že podstatou je opravdu to samotné trýznění. Někteří po ukončení trýznění své oběti poškodí genitál, uříznou jí zvolené části těla evet. s nimi následně masturbují nebo je chladnokrevně pojídají. Někdy nutí svoji oběť k análnímu sexu, pojídání fekálií či zavádění nejrůznějších předmětů do konečníku či pochvy, a to vše ke svému potěšení. (Weiss, 2008; Zvěřina 2003). V souvislosti s agresivním sadismem můžeme mluvit o sexuální vraždě §140 trestního zákona. Rozlišujeme dvě základní podoby:

„Oběť je buď skolena prudkým úderem či hned usmrcena a pak je s ní sexuálně manipulováno. Oběť je napadena, zastrašena, týrána, sexuálně vykořisťována a následně usmrcena.“ (Zvěřina 2002, 161 s.)

2.2 Deviace v objektu

Dle klasifikace existují tzv. deviace (úchytky) zaměřené na daný objekt (fetišismus, pedofilie, transvestitismus, ostatní deviace v objektu). Jedná se o úchytku, kdy je deviant zaměřen svojí erotickou touhou na jím vytypovaný objekt. K těmto deviacím řadíme níže popsané. (Brzek, 1993; Weiss, 2008)

2.2.1 Pedofilie

Na pedofilii se v současnosti nahlíží jako na nejdiskutovanější sexuální deviaci, a to zejména s ohledem na stále se rozrůstající dětskou pornografii a komerční sexuální zneužívání. Média každý den oznamují veřejnosti o dalších a dalších případech.

Název této sexuální deviace je odvozen z řeckých slov pais a philós, kdy pais znamená dítě či hoch a philós pak milovník (Weiss, 2002). Jak už z názvu vyplývá, jedná se o trvalé erotické zaměření na dětské objekty, u kterých doposud nejsou patrné druhotné pohlavní znaky. Pedofilové jsou přitahováni nejen fyzickou nezralostí objektu spočívající například v podobě absence pubického ochlupení či prsů u dívek, ale i dětskou povahou a chováním. Přitahuje je jejich poslušnost, nevinnost či zranitelnost (Weiss, 2002). Pedofilie je často označována jako celoživotní deviace, tudíž se může v průběhu života měnit pouze její projev. V literatuře se můžeme setkat s dvěma kategoriemi pedofilů. *Fixovaný pedofil* je jedinec se zaostalým vývojem, v jehož centru zájmu zůstávají děti a s osobou stejného věku není schopen sexuálního styku. *Regredovaný pedofil* naproti tomu je schopen navázat s dospělým normální sexuální vztah, řadu jich již absolvoval, ale pod vlivem špatné zkušenosti s těmito normálními vztahy, obrací svoji pozornost opět na děti. Zvláštním příznakem pedofilie je tzv. *pedagogicko-estetický komplex* (Weiss, 2002).

Pedofilovo chování vůči dětskému objektu může zahrnovat celou řadu aktivit, a to od společensky nebezpečných až po velmi společensky nebezpečné. V případě spáchání sexuálního deliktu je pedofily upřednostňován nekoitální kontakt s dětským objektem v podobě osahávání, expozice genitálu či napodobení styku mezi stehny či hýžděmi dítěte. Intimní kontakty mohou nabývat i podoby hry. Často je vyžadována masturbace. K pohlavnímu či análnímu styku dochází zřídka (Weiss, 2000). Přítomnost násilí je naštěstí ojedinělá, přičemž za obecně nebezpečnější jsou považováni homosexuálně orientovaní pedofilové. Případná vražda dítěte pak není součástí pedofilova sexuálního chování, nýbrž se jedná o tzv. krycí vraždu, prostřednictvím které se pedofil zbavuje svědka svého jednání. Nenásilné formy tak neohrožují zdraví dokonce ani život dítěte. Mohou mít ale velice negativní vliv na jejich budoucí psychosexuální vývoj, způsobit, že nebudou schopni navazovat a následně realizovat „normální“ partnerské vztahy (Weiss, 2000). Někteří pedofilové mají obzvláště rádi

chlapce, jiní mají spíš smysl pro krásu a povahu děvčátek. U některých je náklonnost naléhavější v psychické rovině, u jiných v tělesné. Asi pro většinu pedofilů jsou nejkrásnější děti těsně před pubertou a v rané pubertě.

Pedofily lze dále dělit na **egosyntonní** a **egodystonní**:

Egosyntonní pedofil je se svou odlišnou sexualitou vyrovnaný, úspěšně ji integroval do své osobnosti jako součást svého já, žije v souladu s tím, co cítí, a nezažívá vnitřní rozpor s morálními normami společnosti v té podobě, v jaké si je osvojil. I egosyntonní pedofil ovšem může zažívat konflikty vůči vnějšímu světu (tlak předsudků, blízkého okolí, veřejného mínění nebo státní moci), ale je schopen jim jako integrovaná osobnost čelit.

Naproti tomu **egodystonní** pedofil se svou odlišnou sexualitou bojuje, chce být „normální“, nechce si odlišnost přiznat, společenské normy pro něj znamenají nepřekonatelnou překážku na cestě k osobnímu štěstí.

Jemnější **dělení pedofilie podle věku preferovaných objektů** si většinou zavádí a přesněji definuje každý autor nebo autorský tým podle svých potřeb. Přibližně je možné rozlišovat následující:

Nepiofilie označuje zaujetí pro kojence a batolata. Tito pedofilové většinou rozlišují mezi pohlavími méně, dají se tedy považovat za bisexuální. Podle názoru Brichcína a Kolářského (2005) je to pravděpodobně způsobeno tím, že somatické i behaviorální intersexuální rozdíly jsou u takto malých dětí zanedbatelné (mnohdy lze poznat holčičku v kočárku jen díky náušnicím). Děti po začátku puberty je zajímají méně, často vůbec.

Infantofilie se někdy používá jako synonymum nepiofilie, jindy pro náklonnost ke starším předškolním dětem.

Pedofilie v užším smyslu je zaměřením na prepubertální děti v mladším školním věku (se středem zájmu kolem 9 let).

Zaměření na děti na počátku puberty (se středem zájmu cca 11–13 let) je sice možná nejtypičtějším pedofilním zaměřením, avšak zároveň již z některých definic pedofilie vybočuje, protože mu nejsou na překážku první známky dospívání. Někdy může být takové zaměření diagnostikováno již jako hebefilie nebo efebofilie.

Hebefilie resp. **efebofilie** označuje náklonnost k dospívajícím jedincům ženského resp. mužského pohlaví. Pro označení lesbické hebefilie se někdy užívá pojem **korofilie**. Hebefilie či efebofilie leží na pomezí mezi „normální“ gynekofilii (orientací na dospělé ženy) či androfilii (orientací na dospělé muže) a pedofilii. Někteří odborníci zde rozlišují věková pásma zájmu jemněji (například již zmiňovaný Kurt Freund rozlišoval tři pásma efebofilního zájmu, Kolářský (2008) podle stejného principu rozlišuje tři pásma heterosexuální adolescentofilie). Zejména zaměření na mladší dospívající jedince bývá ještě běžně řazeno k pedofilii. Po biologické stránce mohou být tyto nedospělí jedinci již plodní, ačkoliv jejich tělesný ani duševní vývoj není ještě zcela ukončen.

2.2.2 Fetišismus

Dle MKN nalezneme fetišismus pod dg. F65.0, kde fetišem je neživý předmět či částí těla, jenž jsou zdrojem sexuální stimulace a tím docílení sexuálního uspokojení. Erotický zájem subjektu je zde zaměřen pouze na určitý symbol sexuálního partnera. Slovo fetiš v překladu pochází z portugalského slova fetiš, tedy označení uměleckého artefaktu s erotickým symbolickým obsahem. První poznatky o fetišismu se datují do roku 1886. (Weiss 2008).

Deviace označena jako fetišismus by se měla diagnostikovat pouze v případech, kde je v popředí sexuálního vzrušení a upokojení právě zmiňovaný fetiš a nehraje zde roli ještě další deviace či faktor, který by předčil uspokojení na podkladě fetiše. Důležité je však odlišit fetišismus od zcela normálního experimentování v rámci masturbačních praktik či předností fyzických atributů nebo částí těla, zde se často jedná o ňadra, nohy či jiné oblasti. (Weiss, 2008; Zvěřina, 2003)

Dle Epsteina a jeho biologických hledisek není fetišismus pouze lidský fenomén, ale byl zpozorován i u jiných primátů, mechanismem může dle něho být i genetický komponent, který se projeví až po určitém impulzu jimž může být klidně i poškození mozku. Jiní autoři ve svých publikacích udávají, že předpokladem pro fetišismus je vývojová chyba v první fázi sexuálního sblížení k nimž následně patří např. touha

ne po partnerce či partnerovi jako takovém, ale touha po spodním prádle či jiném komponentu. (Pavlovský, 2012; Weiss, 2008)

Fetišismus má mnoho teorií o kterých by se dalo polemizovat, z čeho ale vycházíme je rozdělení do tří základních kategorií sexuálních signálů dle Bancrofta.

Jednou z prvních je preference částí těla. Zde se fetišismus uplatňuje v případě, kdy touha po partnerce netkví v celku jako takovém, ale je zde dominance určité části těla, uvádějí se i poznatky, kdy byl zjištěn parcialismus na hrbaté ženy, či došlo k sexuálnímu vzrušení ženami s nejrůznějšími tělesnými odchylkami, např. amputované končetiny. (Weiss, 2008)

Retifista vyžaduje, aby měl jeho sexuální partner při styku boty a to u žen na vysokých podpatcích, kde v některých případech nahrazuje bota sama o sobě sexuálního partnera. Můžeme zde zmínit i korzety, které partner vyžaduje z důvodu znehybnění a upnutí těla partnerky. (Chasseguet, 2001; Höchl, 1989)

2.2.3 Zoofilie

Jiným názvem sodomie či bestiofilie je další z deviací v objektu, kdy má jedinec pravděpodobně znemožněné ukájení se jinou osobou a tak využívá zvířat. Uvádí se, že je tato deviace převážně u zemědělských národů nežli ve městských částech. Jednou z variant zoofilie je formikofilie, která spočívá v sexuální touze, jež je soustředěna na drobné živočichy. Ti se přikládají na tělo a kolem genitálu. Jedná se nejčastěji o šneky, hmyz a žáby. (Weiss, 2008)

2.2.4 Nekrofilie

Jak nám napovídá název pocházející z řeckého *nekros- mrtvý*, je zde u jedince pravděpodobná touha po sexuálním ukájení v přítomnosti mrtvého. Tito jedinci jsou fascinováni vším okolo mrtvol, pohřbů. Setkáváme se i s vaginální či anální souloží, líbáním mrtvol či orální sex. Uvádí se, že lidé provozující nekrofilii často vyhledávají k tomuto koitu zaměstnání, které jim tuto možnost zajistí. Samozřejmě je potřeba tyto nekrofilie odlišit od značně nebezpečných nekrofilních sadistů. Ti se vyžívají v usmrcení obětí či své oběti zabíjejí pro možnost následné manipulace s tělem mrtvol. (Weiss, 2008)

2.2.5 Pyrofilie

Vzrušení vyvolané ohněm se nenazývá jinak než pyrofilii. Výskyt této deviace je poměrně nízký. Mluví se zde o fetišistické vazbě na oheň. (Weiss, 2008)

2.2.6 Transvestitismus

Jedinec dosahuje sexuálního vzrušení či jen psychického uspokojení tím, že se převléká do šatů opačného pohlaví, v tomto případě mluvíme o transvestitismu fetišistickém, či vystupuje v sociální roli opačného pohlaví, pak se jedná o transvestitismus dvojí role. U této deviace nedochází k narušení vlastní sexuální identifikace, jako tomu je u transsexuálů. (Weiss, 2008; Žourková 2002)

Podle poznatků Doctera a Princesová, tkví tato deviace v dětství. Provedli studii, kde vyšetřili 1032 členů amerických cross-dressing klubů a přibližně u 2/3 byla zjištěna tato potřeba už před desátým rokem věku. Zjistilo se, že transvestit na základě psychické pohody potřebuje mít pod vlastním mužským oděvem kus ženského prádla či oděvu, jinak dochází k frustraci či psychické tenzi. Ač se udává, že transvestitismus je převážně mužskou záležitostí, v roce 1982 popsal Stoller tři případy ženského transvestitismu. (Pavlovský, 2012; Weiss, 2008)

Z hlediska sexuální orientace i přes to vše jedná o heterosexuální jedince, kteří jsou schopni partnerského života, mají děti, pokud je manželka schopna akceptovat jejich odlišnost a to, že nejsou až tak oddanými sexuálními partnery, jelikož jim tento akt nepřináší dostatečný prožitek. (Zvěřina, 2003; Weiss, 2008)

Transvestité se od předešlé skupiny fetišistů liší tím, že pro ně je požitkem obléknout si ne použité prádlo či svršky, ale nově zakoupené oblečení. V západních zemích a v poslední době i u nás v ČR existují pro tuto skupinu speciální noční podniky, kde mohou transvestité ukájet své touhy. (Weiss, 2008)

Jak již bylo zmíněno, transvestitismus může být i tzv. transvestitismus dvojí role. Do této skupiny patří muži, kteří se převlékají do ženských šatů za účelem přechodného zážitku příslušnosti k opačnému pohlaví, není zde však touha po trvalé změně pohlaví a ani zde nenacházíme spojení se sexuálním vzrušením. (Žourková, 2002)

3 PROFIL SEXUÁLNÍHO DEVIANTA

Na úvod bychom se měli především seznámit s tím, že v situaci sexuálního zneužívání se vždy nejedná jen o touhu po fyzické rozkoši, ale obzvláště o jakési zneužití moci a autority. Mezi sexuálními devianty můžeme objevit osoby společensky a povahově naprosto odlišné. Mohou to být lidé, kteří mají vysokoškolské či univerzitní vzdělání, stejně tak jako lidé s vysokou profesní vážností, či se může jednat o lidi z okrajové společnosti. Nesmíme zapomenout také na lidi s mentálním handicapem. Obzvláště v poslední době se objevuje sexuální provinění či přestupek ve velmi dobře ekonomicky situovaných rodinách, které jsou po finanční stránce na společenské výši, ale i tak v rodinách, které žijí na hranici ekonomické chudoby a bídy. Za agresora můžeme pokládat mladého člověka, ale stejně tak i starého člověka. Může se jednat o muže či ženu. V poslední době se ale stále více objevují i dětské sexuální devianti. Jako názorný příklad uvedu chlapce, jenž ve třinácti letech sexuálně zneužil a následně zavraždil svoji spolužačku. Ve většině případů je však tím, kdo dítě zneužije, muž. Co se týče žen, tak je sexuální zneužívání zastoupené velmi malým procentem. Ale i tak se najdou výjimky. Prokázat tento delikt je ale navíc o to těžší, že intimita žen je nižší a trestný čin se tak dá velice těžko odhalit. Podobně se na tento problém dívá i společnost, která zneužívání ze strany ženy jen těžko uvěří. U našich sousedů se ale vyskytl případ, kdy učitelka v mateřské škole zneužívala děti. Zastoupení žen v mateřských školách, je ale ve srovnání s muži, velmi vysoké. Společnost si při představě pedagoga v mateřské škole spíše vybaví ženu, než muže. Mužský element v předškolním vzdělávání vzbuzuje v lidech něco špatného, podezřelého, pobuřujícího, neobvyklého či podivného.

Sexuální deviant je někdy nepravdivě označen za násilníka. Musíme ale poukázat na to, že takto označovaní lidé mají pouze své erotické touhy, fantazii či praktiky, které ventilují bez porušení zákona někde v soukromí (většinou v ústraní), kde neohrožují své blízké okolí. Většinu erotických tužeb a následných praktik provozují prostřednictvím masmédií, mezi které patří internet, časopisy, videonahrávka, DVD, běžící obrázky v prohlížeči či filmové nebo jiné audiovizuální dílo.

3.1 Charakteristika pachatelů sexuálních deliktů

Dle závažnosti a hlavně četnosti výskytu sexuálních deviací se pachatelé dělí na sexuální agresory, expozéry genitálu a pachatelé pedofilních deliktů. Všechny tyto skupiny se vyznačují jak věkovou hranicí, prostředím, kde byli vychováni, tak vlivem nejrůznějších návykových látek. (Brichcín, 1996)

Věkové hranice u agresorů se udávají do 30let věku. Odborné publikace popisují, že se tito delikventi dopustí své první sexuální agrese do 20roku života. Podnětem odvázanosti a aktu jako takového je i souvislost s užitím alkoholu či jiné návykové látky. Jak bylo popsáno v předešlé kapitole vypovídající o etiologii, usuzuje se zde vliv nedostatečné výchovy na základě chybění otce v rodině, jeho nedominance či častá konfliktnost mezi rodiči delikventa. Nelze zde vyloučit ani závažné duševní onemocnění vedoucí k následné agresí. Charakterovými vlastnostmi se tito lidé přibližují k hostilním, sociálně odcizeným, egocentrickým, depresivním jedincům s nízkou sociální inteligencí. (Brichcín, 1996)

S poklesem androgenů ve starším věku se usuzuje o snížení výskytu exhibicionismu. Věková hranice je do 35let věku. Podkladem pro vznik je pravděpodobně opět nedostačující rodinné zázemí s negativním vztahem k otci. Vliv alkoholu může i nemusí zde být vyvolávajícím podnětem. Spíše se popisuje kombinace alkoholu a exhibicionismu jako pouhá racionalizace deviantního chování. Charakter osobnosti je popisován jako uzavřený, plachý, konzervativní, puritánský, stydlivý a někdy i sociosexuálně retardovaný jedinec s nadprůměrnou inteligencí. (Brichcín, 1996)

Pachatelé pedofilních deliktů se od předchozích dvou skupin liší jak věkem, který je zde v rozmezí 35.-40.let, samozřejmě se setkáváme i s delikvencí tohoto charakteru v pubertálním věku. Dominuje zde oproti předešlým výrazný vliv disfunkčního výchovného prostředí, neadekvátnost figury otce či sexuální zneužívání v dětském věku. Pachatelé často žijí v manželském svazku, kde bývá uspokojivé partnerské soužití. Charakter popisují odborníci dle nejrůznějších studií na základě toho, zda se jedná o homosexuálního, heterosexuálního či bisexuálního pedofila. Převládá zde psychopatická osobnost jedince, submitivita, poruchy osobnosti, psychózy, anomální socializace a psychosexuální nezralost. (Brichcín, 1996)

3.2 Sexuální deviant komunikující přes sociální sítě

V poslední době se pro sexuální devianty otevřela nová možnost komunikace se svojí obětí. I když se nejedná přímo o tělesný kontakt s dítětem, který mají sexuální devianti nejraději, tak přece jen větší míra uspokojení se dostavuje, a to při komunikaci s dítětem prostřednictvím sociální sítě. Podstata celé věci tkví v tom, že si potencionální sexuální deviant založí v teple svého domova, v internetové kavárně nebo na jiném klidném místě, imaginární profil dívky či chlapce ve věku dítěte, se kterým by rád komunikoval, anebo v tomto smyšleném věku oslovoval své oběti. Jinak totiž bude probíhat komunikace s devítiletým dítětem, s dvanáctiletým, anebo s patnáctiletým. V podstatě jde o to, o čem chce sexuální deviant hovořit, při jakém typu rozhovoru chce být vzrušen či naplnit jeho sexuální touhu po objektu. Věkové rozdělení jsem uvedl proto, jelikož s devítiletým dítětem si bude pravděpodobně sexuální deviant povídat o zájmech, zálibách nebo o škole. S dvanáctiletým dítětem nejspíše o zpěvácích a zpěvačkách, prvních láskách a začínajících konfliktech s rodiči. A s patnáctiletým už o prvních sexuálních praktikách, touze mít své vlastní názory, které jsou nejlepší a celkovým obsáhlejším náhledem do života.

Jak se brzy dozvíte níže v praktické části této diplomové práce, tak založení profilu na sociální síti je velice jednoduché a rychlé. Jde o zkušenosti devianta, jeho šikovnosti a opatrnost. Pokud k založení své imaginární identity použije fotografii dívky, kterou najde na jiném profilu, tak je pravděpodobné, že tuto fotografii v brzké době najde a následně rozpozná skutečná majitelka fotografie nebo její blízcí přátelé a pak se dostává sexuální deviant do problému. Imaginárně založené profily se totiž po nahlášení zkoumají správci sítí a následně policií ČR a zjišťujete, zda šlo o nevinný žert, anebo záměr vymyšlení profil používat k trestnému činu.

Většina sexuálních deviantů chce před ostatními dětmi na sociálních sítích vypadat co nejdůvěryhodněji, a proto se snaží ukládat na svůj profil

takové fotografie, videa a příspěvky, aby co nejdříve zapadli do světa dětí, a aby si je co nejvíce dětí také přidalo mezi své přátele. Perfektně smyšlený a vypracovaný imaginární profil na sociální síti děti navštěvují často a velmi rády. Proto devianti zakládají na sociálních sítích různé skupiny s problematikou puberty, neshod s rodiči, trampoty s láskou, anebo tyto skupiny zaměří na zahraniční zpěváky, sběratelské skupiny různých předmětů (obrázky, hračky, upomínkové předměty) apod. Do těchto skupin se pak přidávají různé děti mladšího či středního školního věku. Pokud se do těchto skupin přidá někdo s kategorie adolescentů nebo dospělých osob, tak sexuální deviant (pokud je zaměřený na dětskou duši) tohoto člověka ze své skupiny vyřadí. Mohl by totiž ohrozit jeho existenci. Sexuální deviant má tak svoji uzavřenou skupinu, do které patří desítky dětí neboli možných obětí, se kterými komunikuje podle své potřeby.

Sexuální deviant, aby si udržel svá kamarádství a přátelství, musí zcela zaplout do světa dětí a měl by být všeobecně znalý a to především orientovat se na úrovni dětí. Tím je myšleno poznat, jak přemýšlí, co cítí, o co se zajímají, jaké mají problémy, přání a tužby. Jde o to, aby dítě sexuálního devianta při komunikaci nenachytalo na nějaké maličkosti v oblasti pohádek, dětských seriálů pro děti, sběratelství, hudební skupině, školní problematice apod. Sexuální devianti proto musí mít velmi moc času, aby nastudovali vše podstatné pro komunikaci s dítětem. Jen tak se stane jejich komunikace plnohodnotná, důvěryhodná a stane se trvalejší. Proto většina těchto deviantů bývá samo, žijí tzv. single, mají svůj byt nebo dům, kam si pustí jen málokoho, protože i sebemenší chyba by je mohla odhalit. Bylo prokázáno, že většina těchto osob nepracuje, anebo pracuje pouze na zkrácený úvazek. Potřebují mít totiž velmi mnoho volného času pro komunikaci s dítětem.

4 SOCIÁLNÍ SÍŤ

V dnešní době asi už neexistuje ten, kdo by neslyšel o pojmech jako je Facebook, Twitter, MySpace. Všechno toto spadá do jedné velké kategorie, a to jsou sociální sítě. Jedná se o velmi populární a oblíbený hit dnešního internetu. Především mladá generace, do které spadají už děti mladšího školního věku, využívají tyto sociální sítě k trávení čím dál tím více času. Jde o jedno veliké společenství lidí, kteří sdílí své informace, fotografie, videa, ale také názory a momentální nálady. O tom všem si dnes můžete přečíst na sociálních sítích. Určité společenství lidí se seje v založené skupině, kde mezi sebou komunikují. Tito lidé pak spojují stejné názory (kladné či záporné, k věci i mimo téma), zájmy (hudební skupina, sportovec) či jiné vlastnosti, jako jsou krása u lidí (líbí se mi dívka či chlapec, tak si ho uživatel sociální sítě přidá, aniž by znal jeho povahové schopnosti a vlastnosti.

„Internetové sociální sítě jsou služby určené pro komunity lidí, kteří navzájem sdílí svá data ve virtuální síti. Tyto služby nabízí různé možnosti interakce mezi uživateli – např. chaty, zprávy, e-maily, diskusní skupiny apod.

Obečným principem sociálních sítí, jako jsou kupříkladu nejznámější MySpace a Facebook, je možnost vytvoření vlastního profilu. Jednotliví uživatelé si pak přidávají ostatní, kteří je nějak zaujmou (např. společnými zájmy), mezi přátele. Ve většině případů musí být přidání do přátel potvrzeno z obou stran.“

4.1 Typy sítí

Sociální sítě můžeme hned rozdělit do několika skupin

a) obecné a specializované

Do obecných sítí můžeme zařadit tu nejznámější síť a to je Facebook, Twitter, My Space. Na těchto internetových sítích můžeme spolu s ostatními kamarády, mít stejné zájmy či záliby, mohu být fanouškem, sjednat si s někým společnou vyjížďku na kole nebo si jen tak popovídat o současné politice.

Existují však také specializované sítě, které jsou zaměřené na určitou oblast či zájem. Např. www.spoluzaci.cz, kde studenti sdílí velmi rádi materiály k úspěšnému zakončení studia nebo www.mimino.cz, které sdílí informace maminek, které čekají miminko, nebo se jim právě narodilo.

b) otevřené a uzavřené

Pokud mluvíme o otevřených sociálních sítích, tak tam se uživatel stačí jen přidat, popř. registrovat. Po registraci má vstup do všech složek, může si prohlížet obrázky a číst veškeré informace, které se na sociální síti nacházejí. V případě uzavřené sociální sítě je třeba, aby uživatel měl pozvánku přímo od zakladatele sociální sítě, anebo byl členem komunity, která ho přijme bez prověření. Takové sítě většinou obsahují důvěrné informace, které mohou číst jen určití uživatelé...

c) podle účelu, za kterým byly sociální sítě založeny

Mezi tyto sítě zařadíme např. www.youtube.com, které slouží k shlížení a sdílení videí. Patří mezi ně také www.ulozto.cz, kam ukládáme různá data a to obrázky, videa či hudbu, kterou si může stáhnout a shlédnout naprosto kdokoliv.

4.2 Sociální sítě z pohledu devianta

Pokud navážeme na předchozí kapitolu, tak se na různé typy sociálních sítí podíváme z pohledu sexuálního devianta.

Obecné sociální sítě – velmi oblíbené sociální sítě navštěvované právě sexuálními devianty. Pokud se právě podíváme na obecné sociální sítě, tak tam má sexuální deviant přístup prakticky jednoduchý. Jen se přidá do skupiny, nemusí nikoho žádat o povolení a není nikým prověřován. Pokud sexuálního devianta vzrušují např. děvčátka v plavkách, tak není nic jednoduchého, než se přidat do skupiny např. Plavecký bazén – Praha nebo do skupiny Nosíme dvoudílné plavky. Pokud se sexuální deviant na tyto stránky přihlásí jako stejně

starý vrstevník, tak může za pár okamžiků vylákat se svým nových obětí desítky fotografií právě dívek v plavkách.

Uzavřené sociální sítě – tyto sítě sexuální devianti nemají vůbec v lásce. Jsou pro ně nedostupné, protože na ně mohou jen prověřené skupiny lidí. Např. Skauti Mělník – vlčata. Do této skupiny mohou jen skauti, kteří budou chlapci, bydlí v městě Mělník, znají se a chodí do tohoto oddílu. Např. pedofil by se tam dostal velmi těžko. Uzavřenou sociální sítí si ale může sexuální deviant sám vytvořit. Stačí, když si založí skupinu např. Modrooké dívky školou povinné, kam nahraje pár fotografií dívek, aby skupina byla důvěryhodná, a už za pár minut se mu do ní může přihlásit dívka, která splňuje tyto požadavky. Deviant s ní pohovoří a dívce se ve skupině tak moc zalíbí, že o ní řekne svým kamarádkám, které se do skupiny za pár dní přihlásí taky. Deviant pak má dívky s těmi vlastnostmi pěkně ve své „ohrádce“ a už mu nikam neutečou.

4.3 Prevence a ochrana dětí na sociálních sítích

Problematika nebezpečných jevů týkajících se sociálních sítí je poměrně „nová“, ale přesto není týden bez zpráv, kde neuslyšíme o sociálních sítích. Převážně jde o zprávy týkající se závažných kauz, které měly strašlivý dopad na oběť. Teprve na základě těchto kauz společnost uvažuje a zavádí systémové opatření, jako např. úpravu legislativy. Samotné prevenci se věnuje jen malá pozornost, protože mnohdy nejsou zainteresované strany jako rodiče a školy s touto problematikou.

„Případů kyberšikany u českých dětí přibývá společně s rozšiřováním informačních a komunikačních technologií. Kyberšikana se stává problémem většiny českých škol. Ty zaznamenávají stále vyšší počty případů nejen kyberšikany, ale i dalších nebezpečných jevů.“

Důležitá role proti nebezpečí, které skýtají nejenom sociální sítě, je především prevence související se zvýšenou informovaností o těchto

problémech a také o používání informačních a komunikačních technologií. Jde především o prostředky, které jsou dětem dnes už lehce dostupné, např. mobilní telefon, Internet. *„Pokud budou děti seznámeny s riziky virtuální komunikace, budou mít mnohem větší šanci vyvarovat se případným chybám a zbytečně riskantnímu chování.“*

4.4 Bezpečnost dětí

V roce 2010 provedla společnost Microsoft průzkum a z jeho výsledků vyplynulo zjištění: *„Rodiče neumějí své děti na internetu chránit, téměř třetina dospělých se o to ani nesnaží. To jsou závažná zjištění, která vyplývají z výzkumu společnosti Microsoft, který proběhl mezi tisíci dětmi a dospělých v jedenácti evropských zemích.“*

Podle průzkumu mezi 5 615 dětmi a mladými lidmi do osmnácti let a 8 566 dospělými v jedenácti evropských zemích, se staly sociální sítě nedílnou součástí života českých dětí i mladistvých. Společnost Microsoft zveřejnila, že 79% dětí a dospívajících v Evropě aktivně používá sociální sítě. Pro srovnání se podle průzkumů před pouhým rokem k navazování a udržování známostí na sociálních sítích přihlásilo 45% dětí a dospívajících do osmnácti let. Jako alarmující zjištění uvedla společnost Microsoft, že pro 43% mladších uživatelů sociálních sítí je zveřejňování svých osobních informací na Internetu bezpečné.

Další závažná zjištění vidí společnost Microsoft v laxním přístupu rodičů k ochraně dětí před internetovými riziky. *„Čtyřicet procent rodičů vůbec nesleduje, jaké stránky jejich děti navštěvují a jaké informace na internetu zveřejňují. Polovina rodičů pak nesleduje, zda jejich děti správně používají pravidla pro zajištění soukromí v sociálních sítích. Nástroje rodičovské kontroly pro omezení přístupu k nevhodným webovým stránkám nebo aplikace pro sledování aktivity na internetu používá pouze 22 procent rodičů.“*

Pět klíčových oblastí, kterým by se škola měla věnovat, aby mohla vytvořit efektivní plán prevence – převzaté z projektu E-bezpečí, které můžeme najít na adrese <http://cms.e-bezpeci.cz>:

Snažit se pochopit podstatu nebezpečných vlivů, např. kyberšikany, a mluvit o ní – škola by měla jasně definovat, co je možné zahrnout pod termíny jako „kyberšikana“, „kybergrooming“, „kyberstalking“ apod. Je důležité, aby každý žák si byl vědom nebezpečí, které tyto termíny představují, a také byl obeznámen s odlišnostmi ostatních forem šikany. Nejenom žáci, ale i rodiče by měli být poučeni o odpovědnosti související s používáním ICT i o sankcích za týkajících se jejich zneužívání.

Aktualizovat existující postupy a týkající se patologického chování – projít a případně upravit Školní řád i předpisy, týkající se počítačových učeben. S těmito změnami předpisů seznámit také rodiče. Kontrolovat, k jakým účelům žáci ve škole používají Internet a sociální sítě. Škola by měla podniknout opatření, aby její vybavení a systémy nemohli zneužívat původci kybernásilí.

Usnadnit postiženým šikanou postup, jak tyto případy nahlásit – nikdo nesmí mít pocit, že musí případy kybernásilí řešit sám. Seznámit žáky s různými způsoby, jak a komu ve škole oznámit, že ví o existenci kybernásilí.

Podporujte pozitivní využívání technologií – informační komunikační technologie plně využívat k podpoře poutavého a efektivního učení. Učení je s jejich pomocí učinit flexibilnější, kreativnější a dostupnější. Vysvětlit žákům bezpečné způsoby používání technologií. Naučit je tyto technologie používat tak, aby vedly k podpoře sebeúcty, průbojnosti a budování přátelství. Podporovat diskuse o etiketě na internetu, e-bezpečí a počítačové gramotnosti. Ukázat žákům, že učitelé rozumí technologiím, které žáci používají, anebo žáky připravit na vzájemnou spolupráci učení o těchto technologiích.

Hodnotit vliv prevence a její účinnost v boji proti případům kybernásilí – k tomu, abychom ověřili, zda jsou postupy proti šikaně efektivní a aktuální, jsou nezbytné pravidelné kontroly. Zvážit provádění každoročního průzkumu zkušeností žáků se šikanou, včetně kybernásilí, i průzkumu spokojenosti rodičů. Všechny zainteresované strany seznámit s pokroky, kterých bylo dosaženo.

PRAKTICKÁ ČÁST

5 PRŮZKUMNÉ DOTAZNÍKOVÉ TERÉNNÍ ŠETŘENÍ

Praktická část diplomové práce je tvořena dotazníkovým průzkumem a rozhovorem. Dotazníkový průzkum se zaměřuje na zjištění míry bezpečnosti dětí staršího školního věku při komunikaci na sociálních sítích. Otázky v dotazníku se zaměřují na bezpečnost dětí, obsah jejich sdělování a jejich otevřenost při komunikaci ohledně důvěrných informací. Dotazník je otázkově sestaven tak, že reaguje na komunikaci dítěte na sociální síti s potencionálním sexuálním deviantem.

Cíl dotazníkového průzkumu má zjistit, v jaké míře děti sdělují informace neprověřeným (neznámým) osobám a jaký druh informací jsou při komunikaci na sociální síti děti ochotné sdělit cizí osobě.

V druhé části byla použita jako výzkumná metoda tzv. rozhovor. Rozhovor jsem vedl s mužem, který má reaktivitu a erotický rozměr vůči dospívajícím chlapcům a dívkám, a který většinu svého času tráví na sociální síti komunikací s pubescenty. Pomocí kladených otázek jsem zjišťoval vlastnosti těchto rozhovorů na sociálních sítích, jejich obsah a celkový průběh.

Cílem rozhovoru bylo zjistit, v jaké míře muž s reaktivitou a erotickým rozměrem vůči dospívajícím chlapcům a dívkám komunikuje na sociálních sítích, zda je nebezpečný pro dítě, na jaká témata s ním hovoří, zda dítě ovládá přes sociální síť, anebo ho dokonce sexuálně nezneužívá.

5.1 Průzkumné hypotézy

Pro průzkum byly stanoveny následující 3 průzkumné hypotézy:

H 1: Za neznámou osobu, se kterou dítě komunikuje, se často schovává sexuální deviant, jenž se vydává za kamaráda dítěte.

H 2: Dítě, které sděluje při komunikaci důvěrné informace, je často zranitelné.

H 3: Rodiče dítěte, které komunikuje delší dobu s deviantem, nemají vůbec ponětí, že k něčemu takovému dochází.

Otázky, které směřují k ověření hypotézy:

Ověřují si děti při komunikaci na sociální síti, zda ten, s kým komunikují, ve skutečnosti vůbec existuje? (Tato otázka směřuje k ověření hypotézy č. 1)

Mají děti nějaké zábrany se sdělováním důvěrných informací? Dokázalo by se dítě setkat s někým, koho nikdy osobně nevidělo, ale jen s touto osobu komunikuje prostřednictvím sociální sítě?(tato otázka směřuje k ověření hypotézy č. 2)

Mají rodiče dětí přehled o tom, s kým se jejich děti baví, o čem se baví, a zda jim nehrozí nějaké nebezpečí?(Tato otázka směřuje k ověření hypotézy č. 3)

5.2 Zkoumaný vzorek

Výzkum probíhal v první polovině ledna 2014 na základní škole Jungmannovy sady ve městě Mělník. Město leží na soutoku Labe s Vltavou a má 12 000 obyvatel.

Výzkumu se zúčastnilo 50 dětí ve věkovém rozmezí 11 – 12 roků. Zkoumaný vzorek tvořil 28 dívek a 22 chlapců. Výzkum byl prováděn v jeden den, a to první hodinu ve třídě 6. A a druhou hodinu ve třídě 6. B. Tento postup byl prevencí toho, že kdyby se výzkum rozdělil do dvou dnů, anebo do jednoho dne, ale v delším časovém rozmezí, tak by si děti mohly navzájem odpovědi na otázky říct a dotazník by tak byl ovlivněn a tudíž nepřesný.

Výzkum byl prováděn prostřednictvím 19 otázek, které byly zkoumaným dětem vytištěny a rozdány na papíře. V krátkém rozhovoru byly seznámeny s problematikou a obsahem dotazníků, s jejich anonymitou a byly poučeny o způsobu vyplňování. Doba vyplňování dotazníků se pohybovala v rozmezí od 10 do 20 minut. Převážně u některých dívek trvala doba vyplňování dotazníků i kolem 20 minut. Po vyplnění dotazníků byly otázky s respondenty pečlivě rozebrány, resp. byla vysvětlena závažnost a míra nebezpečí.

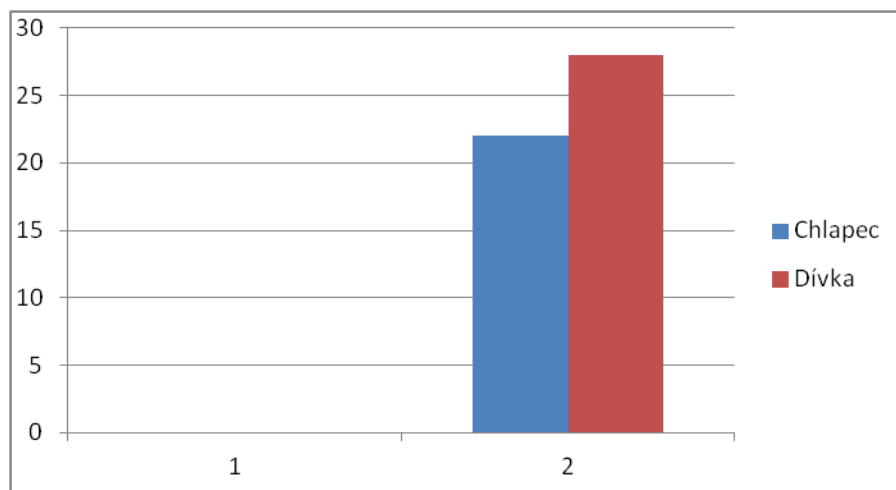
K výzkumu byl použit i jeden z osobních údajů zkoumaných osob a to pohlaví. Věk, bydliště, barva pleti, majetkové poměry a jiné ukazatele nebyly záměrně použity, jelikož by na výsledcích v dotazníku neměly vliv.

Otázka č. 1

Jsi chlapec, či dívka?

Chlapec	22
Dívka	28

Tabulka č. 1

Graf č. 1

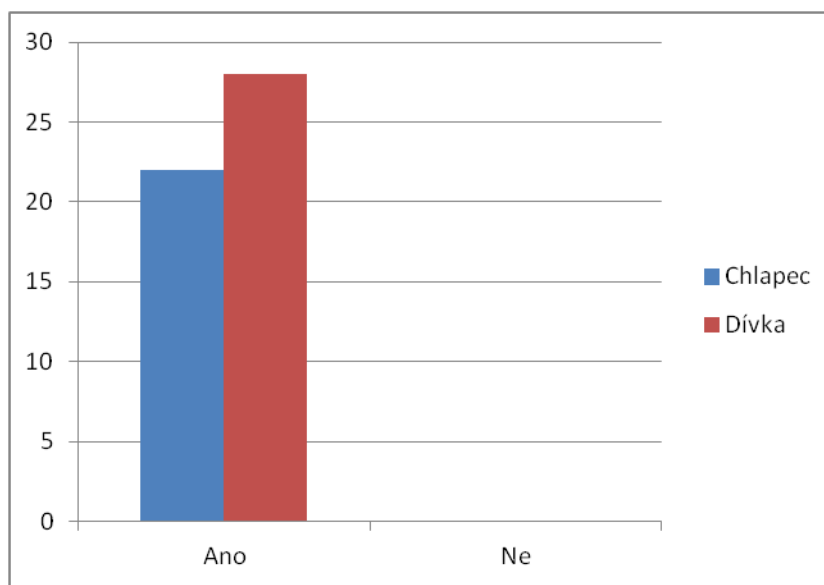
Z grafu lze poznat, že ve třídách 6. A a 6.B je celkem 22 chlapců a 28 dívek.

Otázka č. 2

Využíváš ve svém volném čase internet?

	Ano	Ne
Chlapec	22	0
Dívka	28	0

Tabulka č. 2

Graf č. 2

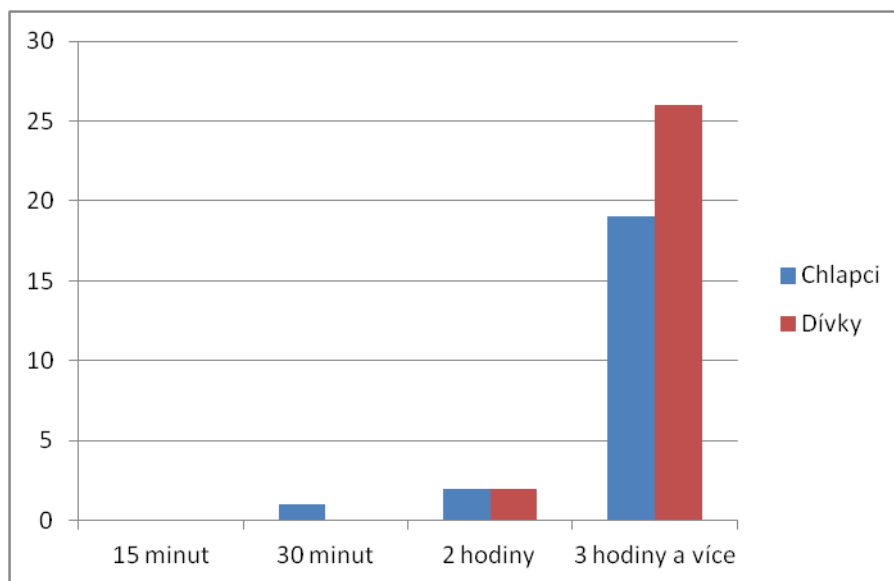
Graf napovídá o tom, že všichni, kteří vyplnili druhou otázku v dotazníku, používají ve svém volném čase internet. 22 chlapců a 28 dívek je připojenou prostřednictvím osobního PC, notebooku či mobilního telefonu na internet. Je tedy zřejmé, že všichni budou odpovídat na otázky v další části dotazníku a můžeme tedy předpokládat, že pokud respondenti odpovědí správně, tak výsledky poté budou plnohodnotné.

Otázka č. 3

Kolik času denně přibližně trávíš na internetu komunikací s kamarády na sociální síti?

	15 minut	30 minut	2 hodiny	3 hodiny a více
Chlapci	0	1	2	19
Dívky	0	0	2	26

Tabulka č. 3

Graf č. 3

Ve výsledcích tohoto grafu je patrné, že dnešní děti internet využívají opravdu delší časový úsek, než by bylo pro ně zbytečně nutné. Variantu 15 minut nezaškrtl nikdo, přičemž za tento čas se dítě s přehledem stihne podívat, zda se mu nezměnil zítřejší rozvrh, co má následující den ve škole k obědu, sehnat informace k referátu nebo na pár minut si popovídat s kamarádem. Variantu 30 minut zaškrtl jeden chlapec. Podle mého názoru nemá potřebu vysedávat za internetem tak dlouho. 2 hodiny stráví na internetu denně 2 chlapci a 2 dívky. Podle mého názoru už to je škodlivé. Neuvěřitelné 3 hodiny a více ovšem zaštklo 19 chlapců a 26 dívek. Neumím si představit, když dítě přijde ze školy domů např. ve 14:00 hod, že do 17:00 hod. a déle sedí za počítačem, pak si dělá úkoly, učí se a jde spát. Kdy jde ven, do uměleckého kroužku nebo navštíví kamaráda, to opravdu netuším. Pokud se 3 hodiny sečtou cestou autobusem do školy, přestávky ve škole nebo čekání ve frontě na oběd, tak to chápu.

Otázka č. 4

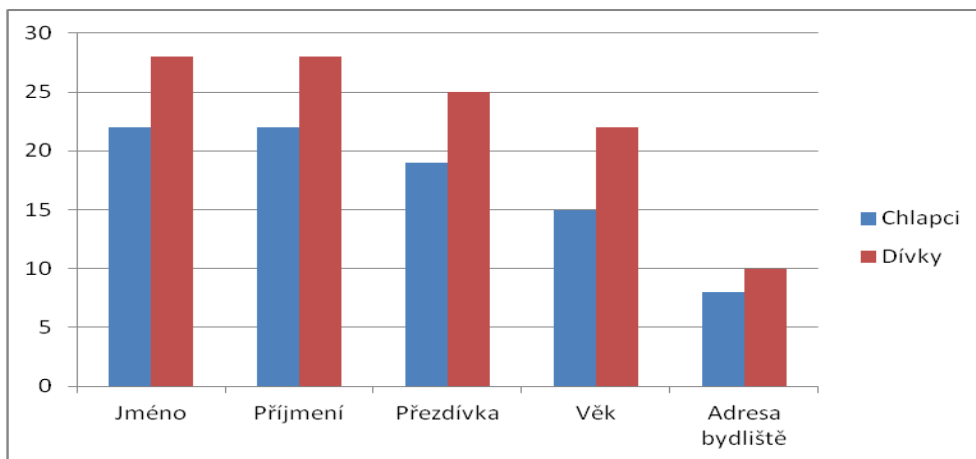
Jaké informace máš uvedeny (vyplněny) na svém profilu na sociální síti (zakroužkuj vše, co máš vyplněno či uvedeno)

	Jméno	Příjmení	Přezdívka	Věk	Adresa bydliště
Chlapci	22	22	19	15	8
Dívky	28	28	25	22	10

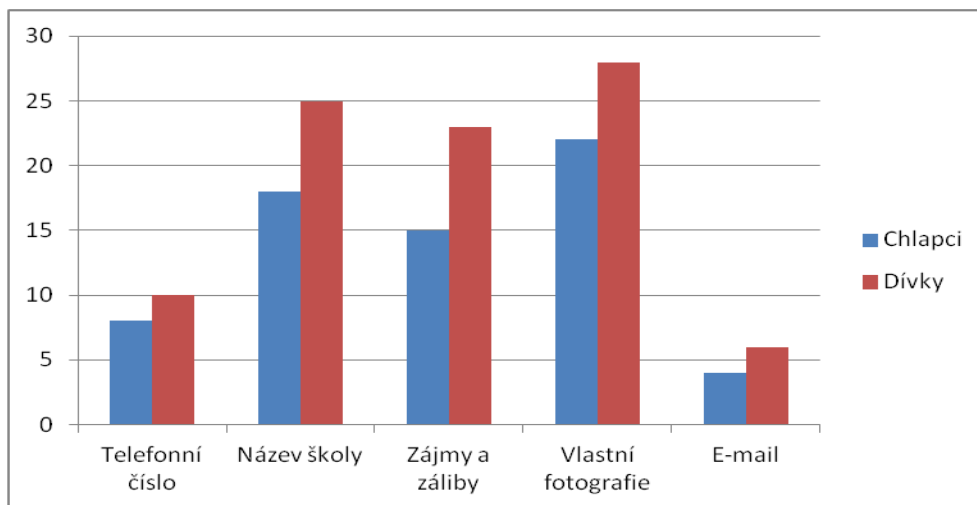
Tabulka č. 4a

	Telefonní číslo	Název školy	Zájmy a záliby	Vlastní fotografie	E-mail
Chlapci	8	18	15	22	4
Dívky	10	25	23	28	6

Tabulka č. 4b

Graf č. 4a

Graf č. 4b

Z výsledků grafu lze rozpoznat již patrné rozdíly mezi dívkami a chlapci. Jméno a příjmení má podle průzkumu na svém sociálním profilu vyplněný každý, tj. 22 chlapců a 28 dívek. Již to ale lze považovat za velmi nebezpečné, jelikož pokud ke jménu a příjmení je přiřazena fotografie (což se dozvíme v následujícím textu), tak má už sexuální deviant přiřazen ke jménu a příjmení i obličej a svoji oběť může lehce dohledat. 25 dívek a 19 chlapců má vyplněnu svoji přezdívku. U dívek je to asi dáno ztotožněním se s nějakou zpěvačkou či filmovou hrdinkou. Věk vyplnilo 15 chlapců a 22 dívek. Tento faktor je taktéž velmi nebezpečný uvádět z mnoha důvodů. Adresu trvalého bydliště uvedlo 8 chlapců a 10 dívek. Uvádět adresu trvalého bydliště je totálně zničující. Deviant si tak osobu oblíbí podle fotografie a setkání, alespoň na dálku, může podniknout prakticky kdykoliv. Telefonní číslo označilo 8 chlapců a 10 dívek. Taktéž se považuje zveřejnit telefonní číslo jako naprosté narušení osobního života. Kdokoliv pak na číslo může volat, psát otravné SMS, zasílat hanlivé obrázky nebo jen krátce prozvánět. Je k podivení, kolik respondentů uvedlo na sociální síti název školy, kam dochází. Celkem 18 chlapců a 25 dívek nasměrovalo sexuálního devianta přímo k nim před školu. Zájmy a záliby uvedlo 15 chlapců a 23 dívek. Je záhadou, že více dětí uvedlo název školy, než své zájmy a záliby. Tím je zřejmé, že o zájmech a zálibách se baví v rozhovorech, čímž se přesvědčíme v rozhovoru se sexuálním deviantem v druhé části výzkumu. Vlastní fotografie, neboli odhalení své vizuální části osobnosti, uvedli všichni respondenti. 22 chlapců a 28 dívek zveřejňuje své vlastní fotografie na sociální síti. E-mailovou adresu uvádí ve svém profilu na sociální síti pouze 4 chlapci a 6 dívek. Je patrné, že ten, kdo bude chtít dívku či chlapce oslovit, ho bude kontaktovat přímo na sociální síti, nikoliv přes e-mail, což by bylo zdlouhavé.

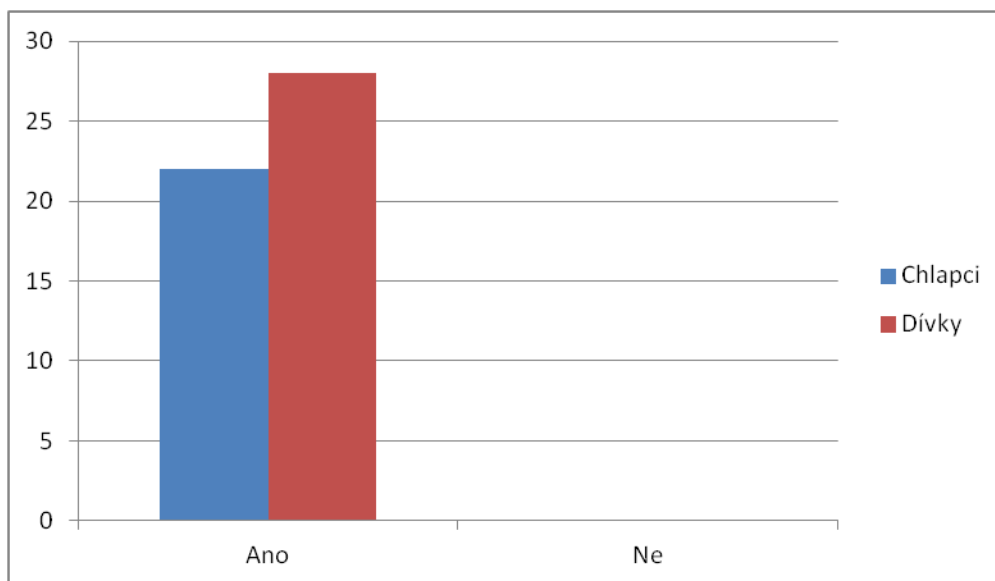
Celkové shrnutí výsledků této otázky je takové, že děti odhalují na sociální síti ve svém profilu většinu svých soukromých dat a informací, přičemž si ani neuvědomují, jaké nebezpečí je tímto sdělením může potkat. Deviant si tak bez problémů zjistí jméno a příjmení dítěte, jeho věk, název školy i adresu bydliště a může ho pozorovat na každém kroku.

Otázka č. 5

Máš na svém profilu přidány přátele, se kterými komunikuješ?

Pohlaví	Ano	Ne
Chlapci	22	0
Dívky	28	0

Tabulka č. 5

Graf č. 5

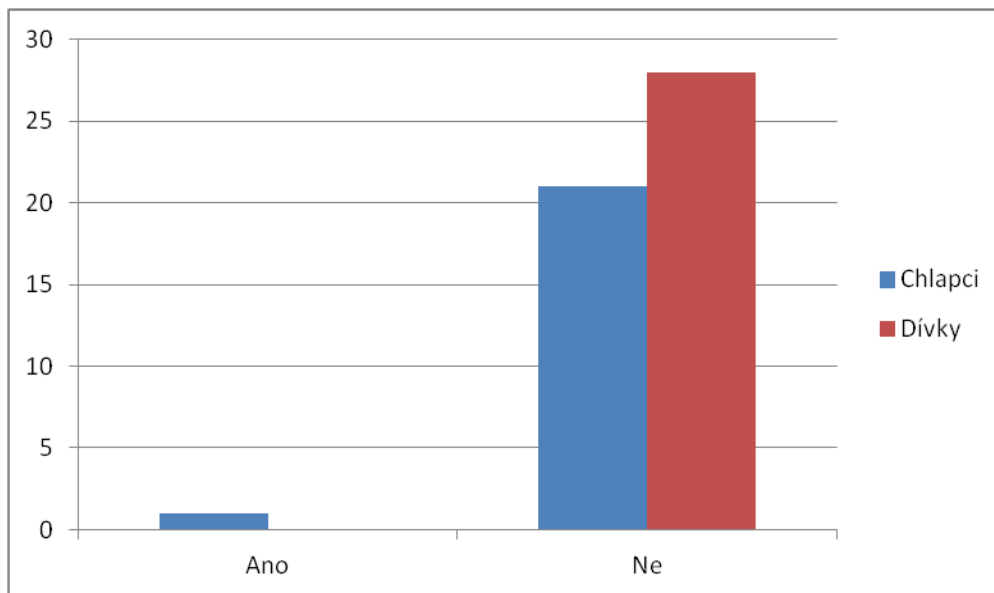
Z grafu lze vyčíst, že každý respondent odpověděl kladně na otázku, týkající se, zda má svém profilu přidány přátele, se kterými komunikuje. Pochopitelně se tato odpověď dala čekat, jelikož děti zakládají profily na sociálních sítích proto, aby komunikovaly. Samozřejmě mohou být výjimky, které si svůj profil založí, aby měly přehled, co se na sociální síti děje, ale příspěvky by se jim tak zobrazovaly pouze ve skupinách. Aby se dítě dozvědělo, co jeho kamarád měl ke snídani, kam jede na víkend nebo že mu zemřel křeček, tak musí mít právě svého kamaráda, co sděluje tyto informace, přidaného. Mít v dnešní době založený profil a prostřednictvím něj komunikovat, je velice moderní a především to je nutnost. Jak jinak by se děti dozvěděly důležité informace od ostatních kamarádů.

Otázka č. 6

Znáš osobně všechny přátele, které sis přidal (a) během svého působení na sociální síti?

	Ano	Ne
Chlapci	1	21
Dívky	0	28

Tabulka č. 6

Graf č. 6

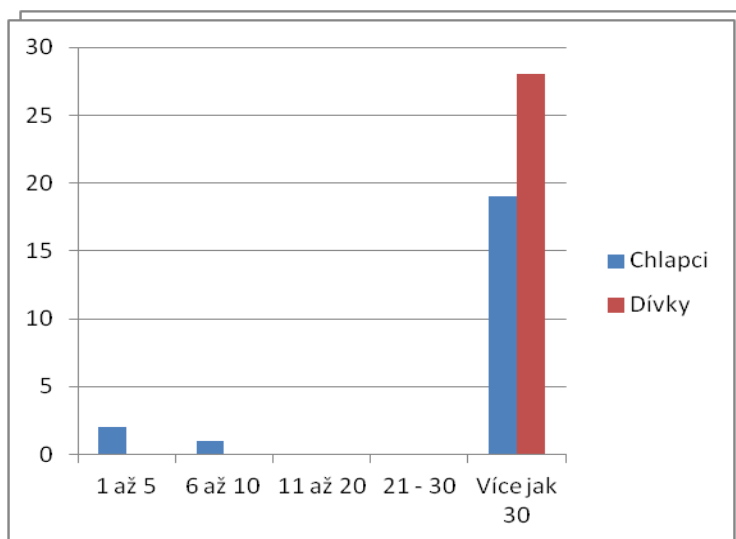
Výsledky tohoto grafu jsou ohromující, znepokojující a pro tuto diplomovou práci pravděpodobně nejdůležitější. 21 chlapců a 28 dívek nezná osobně všechny přátele, které mají přidány na svém profilu. Pouze 1 chlapec zná osobně všechny přátele, které si přidal jako své kamarády či kamarádky. Toto je opravdu velmi znepokojující výsledek. Je vysoká pravděpodobnost toho, že se mezi těmi přáteli, které respondenti neznají osobně, vyskytuje alespoň jeden sexuální deviant či člověk, kterého láká komunikace s dětmi. Jak malý krůček je pak k sexuálnímu zneužití prostřednictvím sociální sítě nebo nedej Bůh k osobnímu setkání s dítětem, při kterém nemusí zůstat jen u hlazení. Údiv k tomu jednomu chlapci, který má ve svých přátelích opravdu jen ty, které osobně zná. Jen tak je malá pravděpodobnost, že dojde k nějakému trestnému činu.

Otázka č. 7

Pokud některé své přátele na sociální síti, které sis přidal (a), neznáš osobně, kolik jich je?

	1 až 5	6 až 10	11 až 20	21 - 30	Více jak 30
Chlapci	2	1			19
Dívky					28

Tabulka č. 7

Graf č. 7

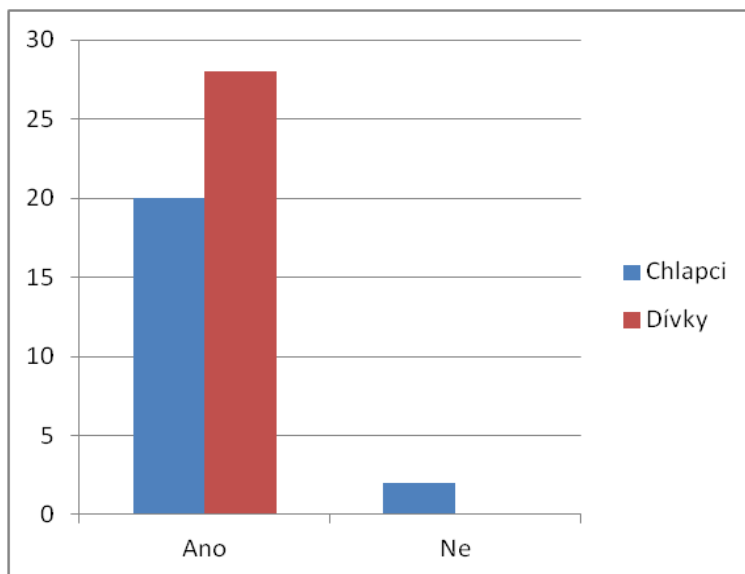
Ve výsledcích tohoto grafu lze vyčíst další ohromující skutečnost a to tu, že všech 28 dívek má na svém profilu ve svých přátelích více jak 30 osob, které nezná osobně. Opět jako u předchozího grafu je zřejmé, že některá osoba může být číhající sexuální deviant. Děti si totiž přidávají např. kamaráda své nejlepší kamarádky nebo kamaráda, který má stejný koníček, jako samo dítě, ale existují opravdu tyto děti? Nevydává se za ně někdo jiný? U chlapců je počet také šokující. 19 chlapců z 22 opět nezná více jak svých 30 přátel. Máme tu ale 2 chlapce, kteří neznají osobně ve svém seznamu 1-5 přátel. 1 chlapec pak nezná 6-10 svých přátel osobně. Je tedy vidět, že chlapci jsou v tomto směru shovívavější a opatrnější, což dokazují 3 chlapci, kteří mají přidaných do 10 přátel, které neznají osobně. S porovnáním s dívkami je to ale pomalu stejný poměr a nebezpečí číhá v podobně skrytých sexuálních deviantů do dětí i na chlapce.

Otázka č. 8

Komunikuješ často s přáteli, které si osobně nepoznal (a)?

	Ano	Ne
Chlapci	20	2
Dívky	28	0

Tabulka č. 8

Graf č. 8

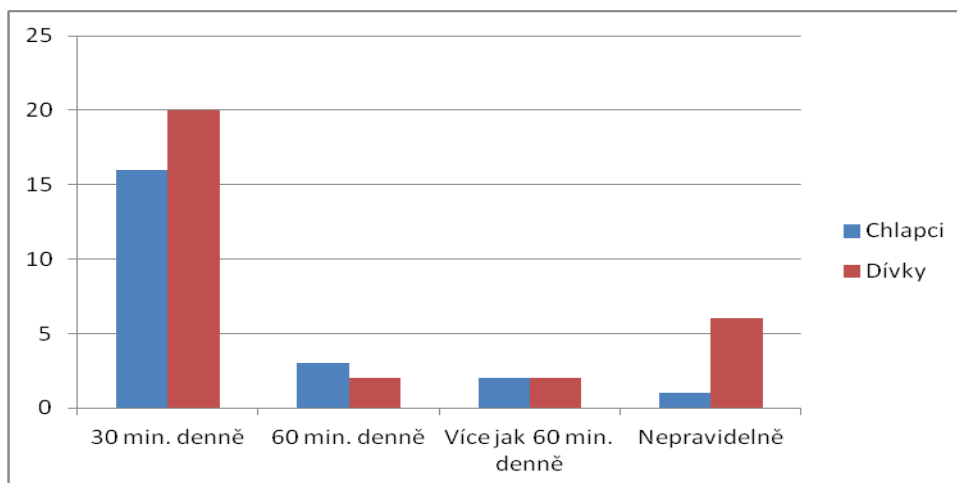
Opět lze z výsledků v grafu vyčíst, že komunikace dětí nemá hranice a ani pravidla. Všechny 28 dotazovaných dívek potvrdilo, že komunikuje na internetu prostřednictvím sociální sítě s přáteli, které nikdy osobně nepoznaly. 2 chlapci uvedli, že s těmito osobami nekomunikují, přesto však přiznali, že je mají přidány ve svých přátelích. Je totiž velký rozdíl mít někoho přidaného v přátelích, ale nekomunikovat s ním a pak mít někoho přidaného za kamaráda a komunikovat. Sexuální deviant, který nekomunikuje s dítětem, se může maximálně ukájet nad fotkami dítěte, pokud je dítě má na svém profilu. Zatímco sexuální deviant, který s dítětem komunikuje, může připravovat setkání nebo může dítě sexuálně prostřednictvím sociální sítě zneužívat apod. Ohrožení jsou svým způsobem i ti 2 respondenti, kteří uvedli, že s neznámými osobami nekomunikují.

Otázka č. 9

Jak dlouho komunikuješ denně s přáteli, které si osobně nepoznal (a)

	30 min. denně	60 min. denně	Více jak 60 min. denně	Nepravidelně
Chlapci	16	3	2	1
Dívky	20	2	2	6

Tabulka č. 9

Graf č. 9

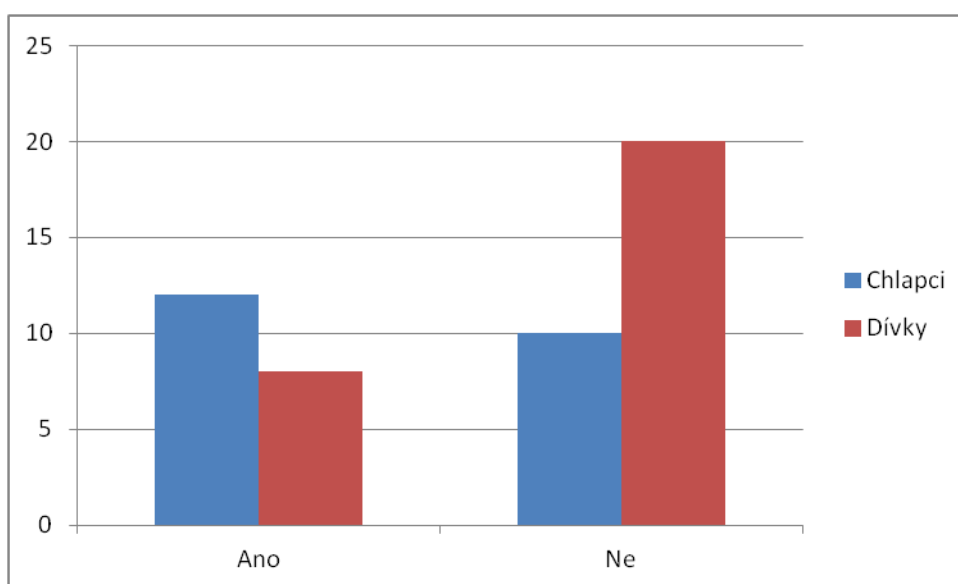
Z grafu lze vyčíst, že jak chlapci, tak i dívky, poměrně ne moc dlouho komunikují s osobami, které osobně nepoznali. I když pro někoho i 30 minut může být dlouhá doba. 20 dívek odpovědělo, že komunikuje 30 minut denně s přáteli, které osobně nezná. 16 chlapců odpovědělo stejně na tutéž otázku. U chlapců i dívek je poměrně zastoupena stejná hodnota a to komunikace s neznámou osobou v délce 60 minut denně a více jak 60 minut denně. Zajímavý je ovšem výsledek u nepravidelné komunikace s neznámou osobou. Tak odpovědělo 6 dívek, že nepravidelně komunikuje s neznámé osobou. Můžeme se tedy domnívat, že neznámá osoba, a tím pádem možný sexuální deviant, osloví dívku denně alespoň 1x sám od sebe, a tak zahájí nepravidelnou konverzaci. Toto oslovení může probíhat v různé dny tehdy, kdy má zrovna deviant čas. Celkové shrnutí však ukazuje, že z 50 respondentů jich 46 komunikuje alespoň 30 minut s neznámou osobou, což může postupem času narušit jejich přirozený psychický vývoj, pokud se za těmito osobami skrývá sexuální deviant.

Otázka č. 10

Přemýšlel (a) si někdy o tom, že přítel, se kterým komunikuješ, a kterého neznáš, nemusí ve skutečnosti vůbec existovat? (např. vydává se za něj někdo jiný, podstatně starší člověk, který by ti mohl ublížit).

	Ano	Ne
Chlapci	12	10
Dívky	8	20

Tabulka č. 10

Graf č. 10

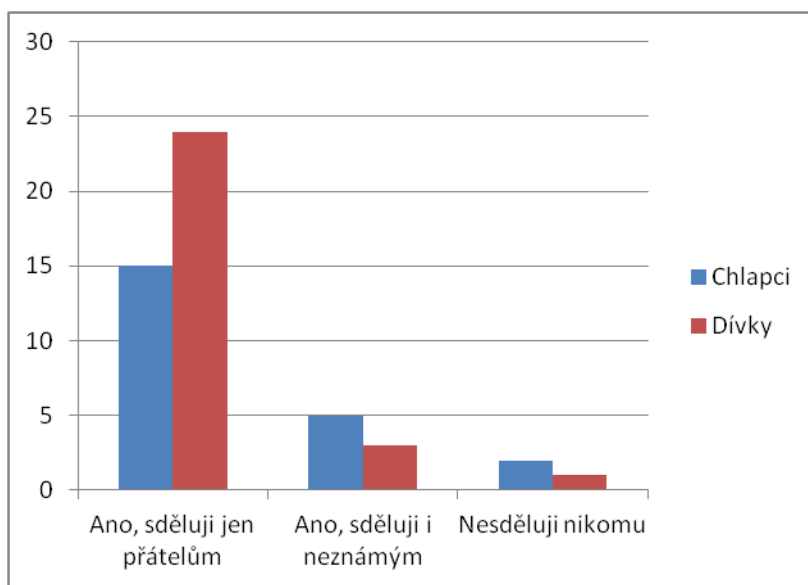
Ve výsledcích tohoto grafu opět vidíme rozdíly mezi respondenty, resp. Mezi chlapci a dívkami. 12 chlapců z celkového počtu 22 někdy zapřemýšlelo, že ten, s kým si píše, nemusí vůbec existovat, popř. se za něj vydává někdo jiný. U dívek je výsledek zcela opačný. Jen 8 dívek z celkového počtu 28 někdy zapřemýšlelo nad stejnou otázkou. Z toho vyplývá, že potencionálně ohroženější skupinou se stávají dívky. Co vede chlapce nad tímto zamyšlením, zůstává záhadou a je to otevřená otázka pro další generace badatelů. Dívky budou pravděpodobně sdílnější a budou více důvěřovat tomu, s kým komunikují.

Otázka č. 11

Sděluješ svým přátelům, se kterými komunikuješ, důvěrné informace, např. kde bydlíš, kde pracují tvoji rodiče, jak vysoké dostáváš kapesné apod.?

	Ano, sděluji jen přátelům, které znám osobně	Ano, sděluji i neznámým, které znám jen přes Facebook	Nesděluji nikomu
Chlapci	15	5	2
Dívky	24	3	1

Tabulka č. 11

Graf č. 11

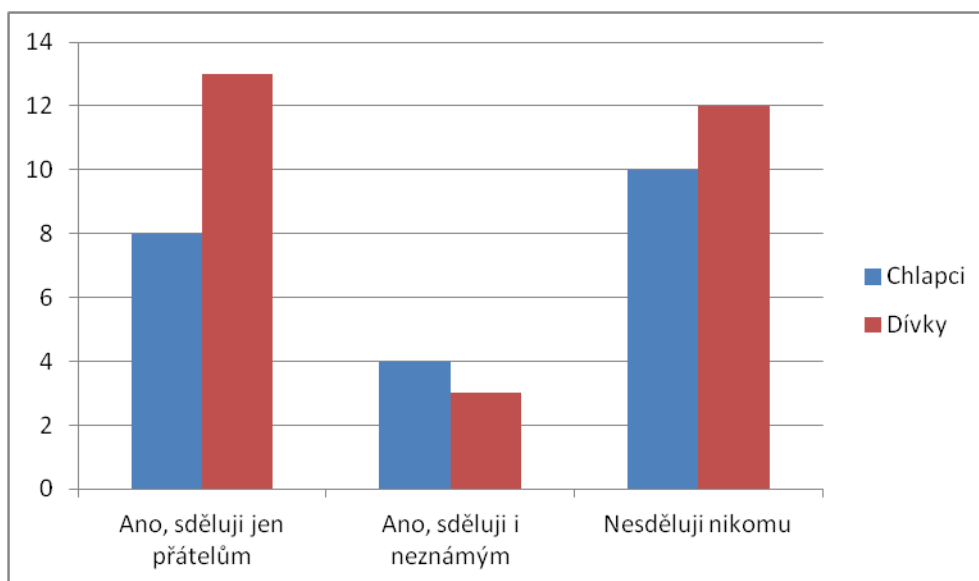
Graf napovídá o tom, že důvěrné informace uvedeny ve výše zobrazené tabulce sděluje pouze přátelům 15 chlapců a 24 dívek. Neznámým osobám tyto informace sděluje 5 chlapců a 3 dívky. Nikomu nesdělují tyto informace 2 chlapci a 1 dívka. Z toho vyplývá, že potenciální sexuální deviant by se dozvěděl např. majetkové poměry nebo zaměstnání rodičů od 5 chlapců. Ti považují toto za běžné informace a sdělují je všem. 3 dívky by tyto informace sdělili neznámým osobám. Ukazujete se tedy, že důvěrné informace sdělují děti především svým známým a poté nikomu. Tento graf vyšel překvapivě, co se týče bezpečnosti, dobře.

Otázka č. 12.

Sdělujete svým přátelům, se kterými komunikujete, intimní informace, např. v jakém oblečení usínáte, zda ti již roste ochlupení, jak vypadá a jak se mění tvé tělo apod.?

	Ano, sdělují jen přátelům	Ano, sdělují i neznámým	Nesdělují nikomu
Chlapci	8	4	10
Dívky	13	3	12

Tabulka č. 12

Graf č. 12

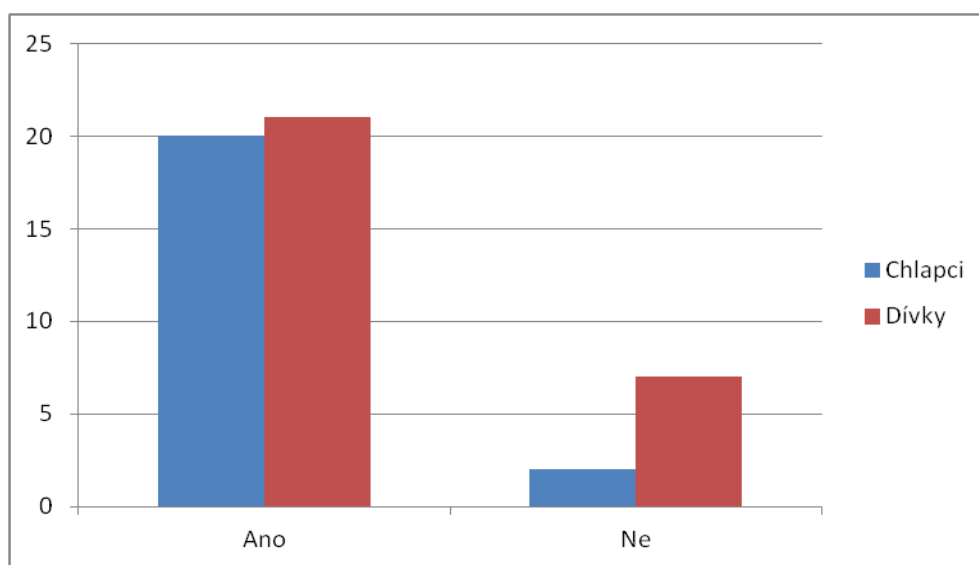
Tato otázka je opravdu velmi osobní a intimní. Měla být původně z dotazníku vyškrtuta, anebo upravena tak, aby nebyla tak osobní. Přesto byla v dotazníku ponechána v původním znění a je jednou z nejdůležitějších otázek v dotazníku, která je přínosem pro tuto diplomovou práci. Z grafu lze vyčíst, že 12 chlapců a 16 dívek se běžně baví o svém těle a o informacích se sexuálním podtextem. 13 dívek ale tyto intimnosti sděluje jen svým přátelům, které osobně znají. 8 chlapců tyto intimnosti sděluje taktéž jen svým osobním přátelům. Velmi kladným přínosem je taktéž zjištění, že 10 chlapců z celkového počtu 22 nesdělují tyto informace nikomu. 12 dívek pak z celkového počtu 28 taktéž tyto informace nesdělují nikomu. Zajímavý je pak výsledek 7 respondentů, kteří tyto informace sdělují všem, aniž by je osobně znali. Právě za těmito sedmi osobami se může skrývat sexuální deviant, který může v budoucnu ublížit.

Otázka č. 13

Poslal (a) si někomu, koho osobně neznáš, svoji fotografii, kterou veřejně nezveřejňuješ na svém profilu např. fotografii ve spodním prádle, vyzývavou nebo svůdnou fotografii či fotografii na přání někoho, s kým komunikuješ?

	Ano	Ne
Chlapci	20	2
Dívky	21	7

Tabulka č. 13

Graf č. 13

Pokud jsou výsledky toho grafu skutečně vyplněny poctivě, tak je tento výsledek považován za skutečně alarmující. 20 chlapců u 22 alespoň jednou zaslalo svoji vyzývavou nebo svůdnou fotografii, či fotografii ve spodním prádle. Mírně lepší výsledek máme u dívek, kterých 21 z celkového počtu 28 zaslalo alespoň jednou výše popisovanou fotografii někomu, koho osobně nezná. Podle posledních zjištění se v médiích zveřejnily statistiky, že dívka staršího školního věku se fotí dokonce na profilové fotografie polooodhalené nebo vyzývavě či na lehkó oblečené. A tyto fotografie může vidět každý. Takže ve srovnání s tím takové fotografie dívky posílat ani nemusí, když je běžně vystavují v albech na sociální síti. Škoda jen, že tato otázka nebyla otevřená, aby se zjistilo, jaké

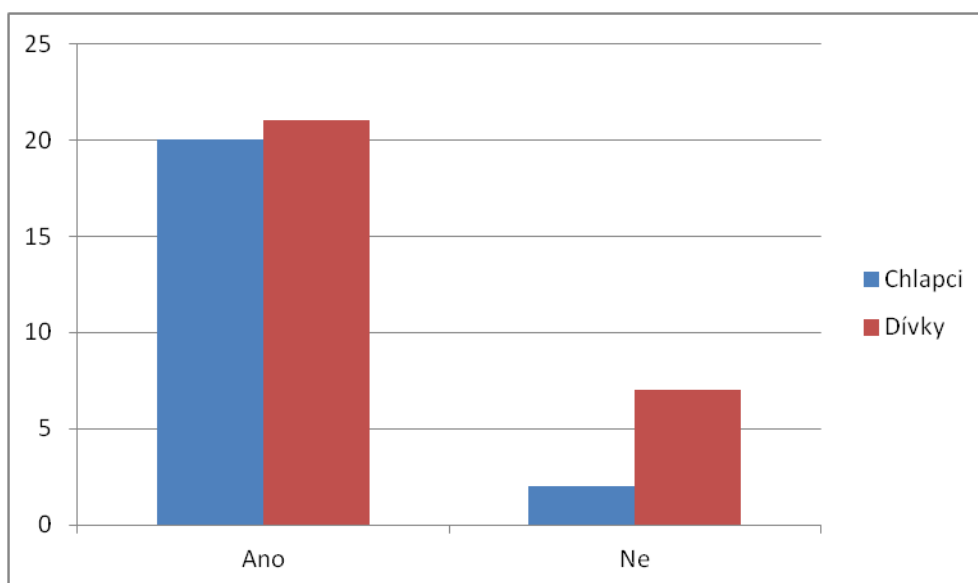
druhy fotografií dotyční respondenti posílají. To by ale bylo opravdu vážné narušení jejich soukromí.

Otázka č. 14

Chtěl (a) jsi se někdy osobně sejit se svým kamarádem, se kterým komunikuješ, a kterého jsi ještě nikdy neviděl (a)?

	Ano	Ne
Chlapci	20	2
Dívky	28	0

Tabulka č. 14

Graf č. 14

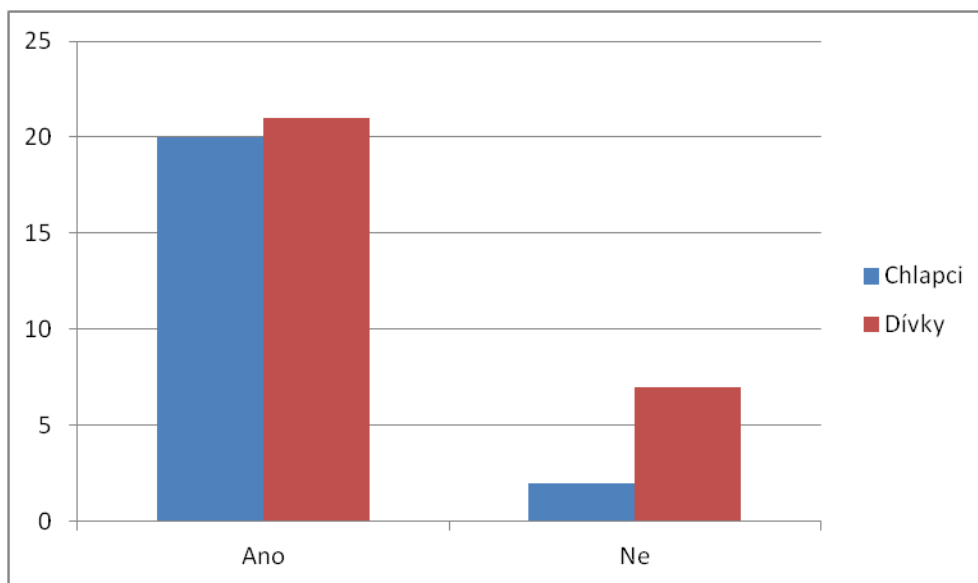
Z výsledků grafu bylo zjištěno další ohromující zjištění a to, že 20 chlapců z 22 dotazovaných by se rádo sešlo s někým, s kým si jen píše, ale osobně ho ještě nepoznali. U dívek na toto setkání odpovědělo kladně všech 28, tudíž z toho vyplývá, že 28 dívek by se sešlo s tím, s kým si píší, ale osobně ho neznají. Pokud se za některým z nich skrývá sexuální deviant, tak je pravděpodobné, že by toto setkání mohlo dopadnout špatně. Pokud má sexuální deviant ve svém profilu fotografie a vystupuje za dítě, které se baví o zájmech a zálibách na úrovni např. jedenáctiletého dítěte, tak je zřejmé, že stejný starý jedinec nemá zapotřebí a ani to ještě neumí, skutečnou identitu kamaráda na druhém konci. Zde by pak muselo platit jen a pouze pravidlo: „Nebavit se s tím, koho osobně neznám“

Otázka č. 15

Slyšel (a) si někdy o zásadách bezpečného chování při komunikaci na sociálních sítích?

	Ano	Ne
Chlapci	13	9
Dívky	17	11

Tabulka č. 15

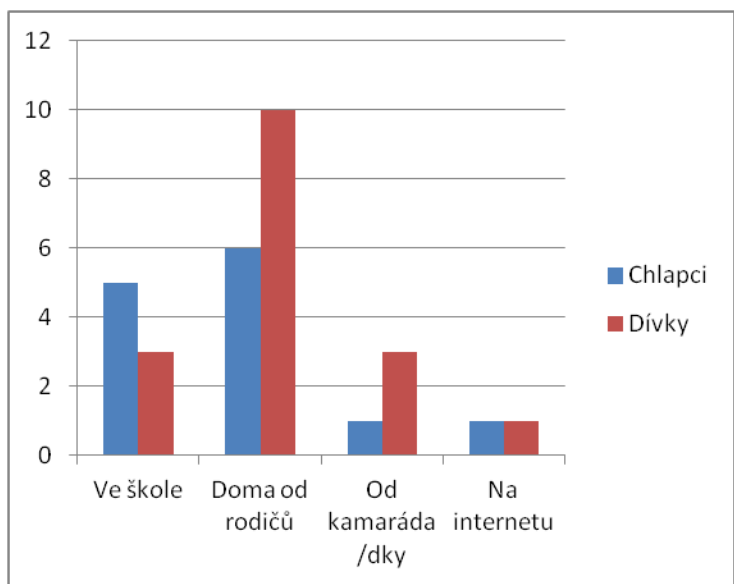
Graf č. 15

Z grafu lze vyčíst, že 13 chlapců z 22 slyšelo někdy o zásadách bezpečného chování při komunikaci na sociálních sítích. Celkově 17 dívek z 28 o těchto zásadách taktéž slyšelo. Na zamyšlenou je ovšem ten fakt, že 9 chlapců a 11 dívek o těchto zásadách nikdy neslyšelo. Zde je teda vina rodičů, že nepomýšlejí na reálná nebezpečí při komunikaci na sociálních sítích. Zajímavé je také to, že 17 dívek o zásadách chování slyšelo, ale skoro většina komunikuje s neznámými osobami přes sociální sítě, sdělují ostatním důvěrné informace a posílají intimní fotografie. Z toho vyplývá, že pravidla znají, ale nedodržují je. Stejná situace je u chlapců, kde 13 o těchto zásadách slyšelo, ale taktéž je nedodržují. Osvěta ve škole a hlavně v rodině by zde nebyla na škodu.

Otázka č. 16 **Pokud si o těchto zásadách slyšel (a), tak kde ses s nimi setkal (a)?**

	Ve škole	Doma od rodičů	Od kamaráda /dky	Na internetu
Chlapci	5	6	1	1
Dívky	3	10	3	1

Tabulka č. 16

Graf č. 16

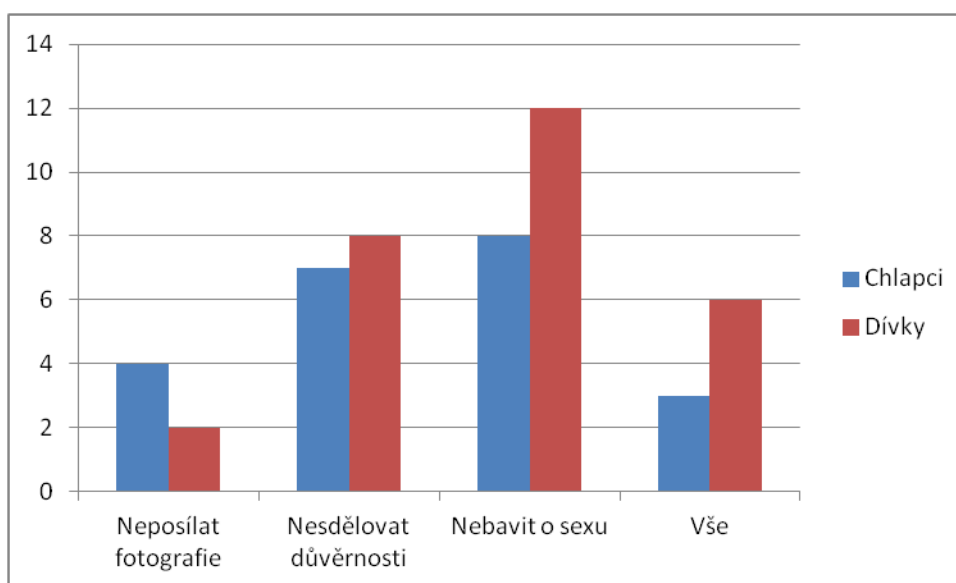
Na tuto otázku odpovídali jen ti respondenti, kteří odpověděli kladně na otázku předchozí, tudíž výsledky v číslech jsou, co se týče počtu, nižší. Nejvíce zastoupeni jsou rodiče, kteří o zásadách bezpečného chování informovali 16 respondentů, z toho 6 chlapců a 10 dívek. Další početnou skupinou je škola, kde se o těchto zásadách dovídá 8 respondentů, z toho 5 chlapců a 3 dívky. Dívčí kamarádství jsou více o slovech, než ta chlapecká, takže pravděpodobně 3 dívky se dozvěděly o zásadách bezpečnosti od svých kamarádek, zatímco u chlapců to je jen jeden respondent z 12 dotazovaných. Na internetu se o těchto zásadách dozvěděli dva respondenti, z toho 1 dívka a 1 chlapec. Lze tedy říci, že děti jsou poměrně dobře informované. Zda ale pravidla dodržují, je otázka druhá.

Otázka č. 17

Co považuješ za nejdůležitější zásady bezpečného chování na sociální síti?

	Neposílat fotografie	Nesdělovat důvěrnosti	Nebavit o sexu	Vše
Chlapci	4	7	8	3
Dívky	2	8	12	6

Tabulka č. 17

Graf č. 17

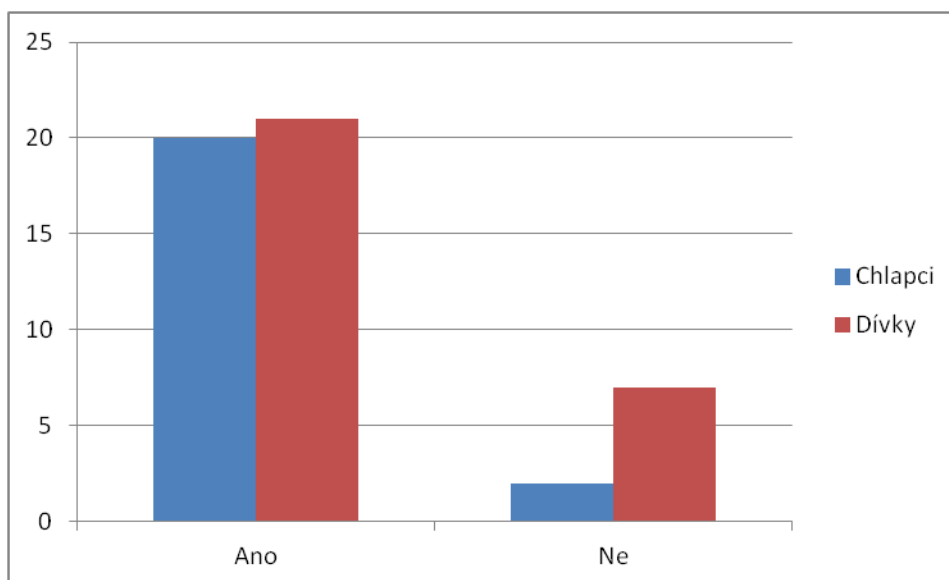
Z výsledků grafů vyplývá, že pouhých 9 respondentů z 50 považuje za bezpečné chování vše uvedené a nic z toho pravděpodobně nedělá. 6 respondentů, z toho 4 chlapci a 2 dívky by nikdy neposlali druhému fotografie (nebylo určeno, které, takže jsou tak považovány fotografie všeho druhu a všech zaměření). 15 respondentů, z toho 7 chlapců a 8 dívek, by nikdy nesdělili druhému důvěrnosti. 20 respondentů, toho 8 chlapců a 12 dívek by se nikdy nebavili s druhým o sexu. Myšleno je to tak, že u všech otázek by to tak respondenti nedělali, anebo si myslí, že to není správné.

Otázka č. 18

Upozornili tě někdy rodiče, že ti může na sociálních sítích hrozit nebezpečí v podobě písemné šikany, vydírání, zneužívání informací, sexuálního zneužívání apod.?

	Ano	Ne
Chlapci	11	11
Dívky	18	10

Tabulka č. 18

Graf č. 18

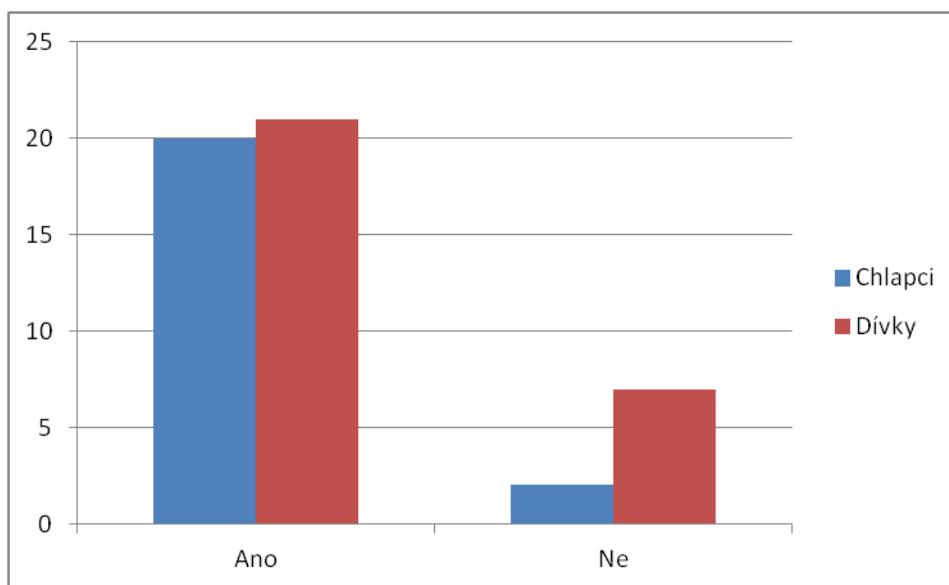
Výsledný graf přesvědčuje čtenáře ve svých výsledcích o tom, že 29 respondentů, z toho 11 chlapců a 18 dívek, bylo od rodičů poučeno o tom, že jim může na sociálních sítích hrozit nebezpečí v podobě písemné šikany, vydírání, zneužívání informací, sexuálního zneužívání apod. 22 respondentů, z toho 11 chlapců a 10 dívek o těchto zásadách nikdy neslyšelo. Z výsledků je tedy zřejmé, necelou polovinu respondentů rodiče vůbec neinformují o nebezpečnostech, která číhají na sociálních sítích. Proto většina dětí komunikuje bez zábrán, sdělují všemožné informace a zasílají všelijaké fotografie na přání druhého.

Otázka č. 19

Porušil (a) si někdy zásady bezpečného chování na internetu nebo neuposlechl (a) si rad rodičů, Bavil (a) ses někdy na téma sex, popř. sděloval (a) důvěrné a osobní informace o svém těle, popř. poslal (a) choulostivou fotografii?

	Ano	Ne
Chlapci	20	2
Dívky	28	0

Tabulka č. 19

Graf č. 19

Poslední otázka a poslední výsledky grafů jasně naznačují, že si jsou respondenti vědomi o porušování pravidel a zásad bezpečného chování na internetu. Pravidla a zásady děti v tomto věku velmi rády porušují, přičemž si neuvědomují možné následky a důsledky jejich chování. 48 respondentů z 50 přiznalo, že alespoň jednou neuposlechl rad rodičů a bavilo se na sociální síti na téma sex, anebo popisovalo své tělo, popř. sdělovalo jiné důvěrné informace týkající se sexu. Taktéž mohli respondenti poslat choulostivou či jinak vyzývavou fotografii. 2 respondenti, z toho oba dva chlapci přiznaly, že zásady bezpečného chování na internetu nikdy neporušily.

5.3 Závěr a shrnutí zkoumaného vzorku

V grafech, tabulkách a závěrečných výsledcích bylo zjištěno, že nadměrná většina respondentů komunikuje s neznámou osobou, sděluje jí důvěrné informace, informuje tyto osoby o svém těle, zasílá choulostivé či vyzývavé fotografie, setkali by se s neznámou osobou apod. Až na pár výjimek, a to především mužského pohlaví, porušují tato pravidla bezpečného chování na internetu prostřednictvím sociálních sítí spíše dívky než chlapci. U většiny respondentů chybí osvěta od rodičů v podobě rad a typů na bezpečné chování na sociálních sítích.

6 ROZHOVOR

Než začnu se samotným rozhovorem s mužem s reaktivitou a erotickým rozměrem vůči dospívajícím chlapcům a dívkám, chtěl bych se nejprve zmínit o základních údajích osoby, se kterou byl rozhovor veden. Pro větší přehlednost uvádím následující výčet informací o jedinci. V následující části práce budu pro čtenáře uvádět jméno Roman.

Jméno:	Roman
Pohlaví:	muž
Věk:	26 let
Národnost:	česká
Rodinný stav:	svobodný
Nejvyšší dosažené vzdělání:	výuční list - pekař
Druh sexuální deviace:	nespecifikovaný erotický rozměr vůči dospívajícím dívkám (pravděpodobně hebefilie, ačkoliv tato diagnóza nikdy stanovena nebyla)
Délka trvání sexuální deviace:	přibližně 8 let

Rozhovor trval déle jak hodinu s jednou přestávkou na čaj cca 10 minut dlouhou. Muž s erotickým rozměrem vůči dospívajícím chlapcům a dívkám si v žádném případě nepřál, abych zveřejňoval jeho pravé jméno a příjmení, tudíž jméno Roman je vymyšlené. Muž se bojí o prozrazení a následné obvinění z trestného činu. Při rozhovoru vystupoval klidně a mírně, mluvil tiše, po položené otázce si nechal delší dobu na rozmyšlenou, než odpověděl.

1. Kdy (v kolika letech) jste si uvědomil, že se Vám líbí (přitahují Vás) pubescentní dívky a chlapci?

Poprvé tomu tak bylo na návštěvě mé kamarádky. Měla dceru, které bylo 11 let, dlouhé blondřaté vlasy, štíhlou postavu. Celou dobu se na mě smála a většinu času návštěvy jsem strávil s ní, místo abych se věnoval své kamarádce, kterou jsem přišel původně navštívit. Kamarádka byla naopak ráda, že si s její dcerou někdo hraje, protože ji opustil přítel, se kterým dceru má. Bylo mi tou dobou 22 let. Měl jsem se koukat po svých vrstevnicích, chodit s nimi do kina, na večeře, mít s nimi sexuální poměr, ale místo toho jsem byl doma, koukal na filmy pro děti a mládež, kde se vyskytovaly děti od 9 do 13 let, a na internetu vyhledával fotografie dívek.

2. Kdy jste poprvé navázal kontakt prostřednictvím sociálních sítí s pubescentní dívkou či chlapcem?

Ve 24 letech. Jednoho večera jsem se koukal na zpravodajské vysílání, kde se moderátorka zmínila o tom, že muž, vydávající se na sociální síti za malou holku, sešel s dívkou školou povinnou a byli se spolu projít po městě. V reportáži říkali, že si s ní dlouhou dobu psal. Napadlo mě tedy, začít si psát také s mladšími dívkami na internetu.

3. Bylo jednoduché navázat rychle kontakt s dívkou či chlapcem, který je od Vás věkově vzdálený?

Jednoduché to opravdu nebylo. Navázat kontakt s děvčaty bylo obtížnější. Hned, jak se dozvěděly můj skutečný věk, tak si se mnou přestaly psát a smazaly si mě, popř. si mě jako kamaráda nechaly, ale neozývaly se, popř. mě za celý den jen pozdravily. U chlapců to bylo o něco jednodušší. Mého věku se taktéž zalekli, ale většinou jsme si povídali o zálibách a o holkách. Byl jsem jím takový rádce v oblasti jejich zájmů a zálib.

4. Jak většinou začíná komunikace mezi Vámi a pubescentem?

Navázat prvotní kontakt není těžké. U dívek většinou zabírá, když jim napíšu, že jsou hezké, mají pěkné oblečení apod. U chlapců většinou navazují kontakt tak, že poukážu na jejich zájmy, záliby apod. Pak už se komunikace ubírá směrem, kterým chci já.

5. Na sociálních sítích tedy vystupujete nyní sám za sebe nebo za imaginární osobu? Jak získáváte důvěru pubescenta, se kterým komunikujete?

Ze začátku jsem vystupoval sám za sebe, ale moc kamarádů a kamarádek ve věku pubescentů jsem neměl, takže jsem si vymyslel falešný (imaginární) profil a začal vystupovat za jedenáctiletou dívku. Fotografie skutečné dívky jsem sehnal na zahraničních internetových stránkách, abych náhodou nepoužil fotografie někoho, kdo žije v ČR. To mi již bylo 25 let a byl jsem si jistý, že má sexuální orientace směřuje jinam, než většině mých vrstevníků. Pokud se vrátím ke druhé části otázky, která se zabývá získáváním důvěry pubescentů, tak s imaginárním profilem jedenáctileté holky s roztomilou fotografií, a se správně nasměrovanými rozhovory, se důvěra mezi mnou a pubescenty začala velice silně prohlubovat. Za půl roku jsem měl ve svých přátelích na sociální síti na svém profilu desítky dívek a chlapců, se kterými jsem běžně komunikoval.

6. V jaké fázi nebo po jakém čase nabývají Vaše rozhovory s pubescentem sexuální podtext?

Do této fáze není lehké se propracovat a celý proces trvá několik týdnů až měsíců. U každého je to individuální. Ze začátku se s pubescentní dívkou či chlapcem bavím o jejich zájmech, zálibách, o škole, kamarádství a přátelích. Každé dítě v tomto věku má nějaký problém, takže po nějakém čase začneme spolu řešit různé problémy, říkat si svá tajemství a celkově jsme si oporou. Věty typu: „Nikdy bych tě nezradila“, „To bych ti nikdy neudělala“, anebo „Budu při tobě vždy stát“ velmi zabírají a získáte si tak náklonnost a srdce toho druhého. Když zvládnete tuto fázi, tak pak máte již vyhráno a už si můžete povídat o tématech se sexuálním podtextem.

7. Jak reagují pubescenti při komunikaci s Vámi na téma SEX?

Jde o to, s kým si píšou. Pokud je to osoba, se kterou si píšou delší dobu (6 měsíců) a získal jsem si u ní důvěru, tak se o sexu bavíme normálně. Pokud se jedná o někoho nového, anebo o osobu, která má stud, tak s tématem SEX bohužel u nich neuspějí. Pokud se vrátím k těm osobám, se kterými si již píšou déle, a máme k sobě oboustrannou důvěru, tak ti mi sdělí skoro všechno. Co se týče dívek, tak si píšeme běžně o první menstruaci, masturbaci, anebo prvním sexuálním zážitku. U chlapců je to podobné, jen s tím rozdílem, že když vystupuji jako dívka (jejich vrstevnice), tak mi hned nabízejí, abych se s nimi sešel, zkusil masturbaci přes internet nebo poslal erotické fotografie. Dívky toto nevyžadují a většinou komunikace na téma SEX končí u menstruace nebo povídáním si o masturbaci.

8. Stalo se Vám někdy, že se pubescent na téma SEX nechtěl bavit, popř. se Vám již nikdy neozval?

Ano, to se mi stává docela často. Nejčastěji tomu tak bývá, když se seznámím s někým novým a ještě ten samý týden se s ním začnu bavit o tématech se sexuálním či erotickým podtextem. Takový nováček mi pak dá jasně najevo, že se se mnou o takových věcech bavit nebude a vše argumentuje tím, že to má zakázané od rodičů nebo ho to nezajímá. Pak se mi to ale stává i s kamarády, které znám již delší dobu. Mívám někdy dny, kdy se o sexu chci bavit pořád a to se nelíbí ani mým nejlepším kamarádům. Většinou mi dají najevo, že dnes se o sexu bavit nechtějí a poté se na nějaký čas odmlčí, popř. si mě přímo i vymažou, protože se jim zdám zvláštní či divný. Domnívám se ale, že o sexu se dnes baví pubescenti běžně, takže nejsem tak nápadný nebo zvláštní, aby si mě hned někdo smazal, pokud se o tomto tématu bavím delší dobu nebo tím ostatní obtěžuji. Celkově lze říci, že s chlapci od dvanácti let se dá o sexu bavit zcela běžně. Ale hledím na to s pozice imaginární dívky, která je věkově s chlapci na stejné úrovni. Pokud jsem vystupoval jeden čas za chlapce, tak chlapci už tak sdílní nebyli. Dívky jsou sdílnější, pokud se s nimi bavím jako jejich vrstevnice delší dobu, ale celkově jsou zdrženlivější než chlapci.

9. Zažil jste někdy situaci, že po rozhovoru s pubescentem na téma SEX obsah tohoto rozhovoru pubescent sdělil svým rodičům, popř. správci sociální sítě a poté následovalo odmíčení či nastalo řešení této situace?

Ano, stalo se mi to hned nekolikrát. Nejčastěji se mi stávalo, že pubescenti sdělili obsah rozhovoru svým rodičům, a ti pak zakázali, aby komunikace dál probíhala. Takže hned druhý den mi pubescent napsal, že si rodiče nepřejí, abych si s nimi dál psal, popř. mi sdělili, že si jejich rodiče myslí, že jsem někdo jiný, než za koho se vydávám. Většinou šlo tedy vždy o dívky. Nevzpomínám si, že by šlo někdy o chlapce. Ve dvou případech se mnou dokonce komunikovali i rodiče s úmyslem mě odhalit. Často padaly otázky typu: „S kým nyní komunikuji“, anebo „Proč si píšeš s mým dítětem o takových věcech“. Naštěstí jsem to vždy zahrál tak, že si rodiče mysleli, že komunikují opravdu s pubescentem, který se prostě o tyto věci zajímá a má trochu bujnou fantazii v oblasti erotiky a sexuálních témat. Jelikož jsem si v obou případech vždy ze začátku psal s dívkami o škole, o zážitcích v partě, radil jim v lásce, ptal se, jak vychází s rodiči nebo jak často venčí svého psa, tak to vždy vypadalo, že jsem opravdu jejich vrstevník. Ke druhé části otázky odpovím tak, že jsem zablokován nikdy nebyl. Možná jsem byl sledován, ale profil mi nikdo nikdy nesmazal a ani nenahlásil na policii. Když už šlo do tuhého a moje vystupování pod falešnou identitou bylo podezřelé, tak jsem si profil smazal sám a za pár dní začal vystupovat opět jako někdo jiný. Jen jsem chtěl sdělit, že raději vystupuji za dívku, než za chlapce. Jako dívka velmi snadnou naváží kontakt s chlapci a i s dívkami. Jako chlapec mám daleko větší problém navázat kontakt jak dívkami, tak s chlapci.

10. Jak řešíte situace, kdy s Vámi chce pubescent komunikovat přes webkameru, mobilní telefon nebo se chce s Vámi dokonce setkat?

Tyto situace jsou velice nepříjemné a pro mě i psychicky ničivé. Strašně rád bych si chtěl s pubescentem popovídat přes webkameru či mobilní telefon, ale hned po první větě by bylo jasné, že jsem o dost let starší, než osoba na druhé straně. Tím míním komunikaci přes mobilní telefon. Přes webovou kameru by to bylo zřejmé již po první vteřině, kdyby mě viděl ten, s kým komunikuji. Tyto situace řeším většinou lží. Lež používám vlastně po celou dobu komunikace a lžu při každé větě. Pokud jde o webovou kameru, tak se většinou vymluvím na to, že mám starý PC, který ještě webkameru nemá, popř. se mi webkamera právě rozbila. Pokud jde o mobilní telefon, tak většinou používám lež, že mám telefon zakázaný za špatné známky, anebo nemám na volání kredit. Své číslo ale většinou pubescentovi dám, abych zvýšil důvěru mezi námi. Obvykle si pak píšeme SMS. Když mi pak některý z přátel volá, tak mu hovor nepřijmu se slovy, že jsem neměl čas, učil jsem se, rodiče mi zakázali volat

apod. Tuto skutečnost mu po nepřijetí hovoru sdělím prostřednictvím SMS. Všechny tyto situace jsou ale pro mě velmi těžké.

11. Sekal jste se někdy s pubescentem, se kterým jste komunikoval přes sociální sítě.

I když se možná některým do této doby zdálo, že jsem sexuální zvrhlík a dokázal bych dítěti (pubescentovi) ublížit, tak se mýlil. Nikdy jsem se s nikým nesešel. U jedné dívky, které bylo 12 let, jsem sice tu touhu setkání měl, ale při představě, že bych se před ní ukázal a přinejmenším bych ji polekal, tak jsem hned z těchto myšlenek sešel. V budoucnu žádné setkání v plánu nemám. Domnívám se, že se poslední dobou více kontrolojuji a stačí mi komunikace písemnou formou přes sociální sítě.

12. Vyžadoval jste někdy po pubescentovi intimní či choulostivou fotografii? Pokud ano, zaslal Vám ji?

Při komunikaci mě bohatě uspokojuje ten fakt, že si píšou s někým základní školou povinným. Zajímají mě problémy pubescentů, první lásky, prvotní sexuální zážitky, ale především s pubescenty řeším primární problémy s rodiči, potyčky v partě, nedostatek financí, trávení volného času apod. Je pravda, že s některými jedinci jsem více probíral intimnosti a soukromé věci, ale abych přímo vyžadoval nahou či choulostivou fotografii, tak to opravdu ne. Po jedné dívce jsem chtěl fotografii jak je převlečena do tanečního úboru a po jedné dívce jsem vyžadoval fotografii po vykoupání, ale zajímaly mě vlasy, takže jsem svoje požadavky předem upřesnil. Je pravda, že mi jednou pubescentka poslala své nahé tělo (od krku po pupík) s prosbou, zda bych ji jako její vrstevnice poradila, jestli má velká prsa či nikoliv, protože její kluk je náročný a má rád větší ňadra. Dívce bylo tou dobou 13 let. Fotografie jsem si prohlédl 2x a hned jsem ji smazal. Choulostivou fotografii jsem tedy viděl, ale nebyla mi zaslána na mé přání, tudíž žádné výčitky nemám.

13) Odhalil jste někdy při komunikaci s pubescentem svoji skutečnou identitu?

S jednou dívkou jsem si velmi moc rozuměl a stali se opravdovými přáteli. V té době jsem vystupoval jako dívka Natálie, které bylo 13 let. Psal jsem s dívkou Veronikou, které bylo 12 let. Jen chci sdělit, že s touto dívkou jsem si nikdy nepsal o záležitostech s erotickým nebo sexuálním podtextem. Psali jsme si o rodičích, kteří se Veronice rozváděli, a která potřebovala v této situaci psychickou pomoc. V té smutné době ji navíc zradila nejlepší kamarádka, která připravila Veroniku o peníze a mobilní telefon. Byl jsem jí tedy velkou oporou. Psali jsme si spolu rok a postupem času se začala situace zlepšovat a Veronika mi moc děkovala za podporu a snahu jí pomoci. V tom okamžiku, kdy mi moc děkovala a radovala se z toho, že našla nejlepší kamarádku na světě, jsem se chtěl odhalit a říct o sobě pravdu, ale uvědomil jsem si, že bych dívce mohl přivodit šok a doživotní trauma. Nemusela by pak už nikdy nikomu věřit, a také by se mohla stáhnout do izolace, takže jsem pak situaci vyřešil tak, že Natálie vážně onemocněla a přestala tak komunikovat. Samozřejmě jsem tušil, že to pro Veroniku bude také šok, ale určitě menší, než kdybych se odhalil, že jsem 2x tak starší než ona.

14) Zjistil při komunikaci pubescent popř. jeho rodič Vaši skutečnou totožnost, či měl někdo z nich domněnku, že jste někým jiným?

Tak toto se mi stalo hned několikrát. Sami o sobě pubescenti mě hned po pár dnech nepřímo začali podezřívát, že jste někým jiným se slovy: „S tebou se mi tak hezky povídá, jako bych tě už dávno znal (a)“, anebo „Přijdeš mi jako moje starší sestra“. Pro toho, kdo mi to psal, to byla pochvala směřovaná k mé osobě, ale mě to přišlo jako takové menší odhalení mé osobnosti. Když mi někdo napsal, že jsem zvláštní, a že si se mnou nebude psát, tak jsem taky cítil jakési odhalení. Ze začátku, když jsem ještě neměl tolik zkušeností, jsem použil profilový obrázek dívky, za kterou jsem se vydával, fotografii dívky z Čech. Když si mě náhodou přidala skutečná kamarádka dívky z fotografie, za kterou jsem si vydával, a napsala mi, že se vydávám za někoho jiného, tak jsem musel profil zablokovat a celkově zrušit. Jednou jsem dokonce dostal i vzkaz o otce dívky, se kterou jsem si psal, že si již otec nepřeje, abych si s jeho dcerou psal. Zda zjistil, že jsem o dost starší a vydávám se za někoho jiného, anebo si nepřál, aby si jeho dcera psala s někým, kdo se zajímá o to, zda se jeho dcera již líbala, spí nahá nebo v pyžamu, popř. už viděla erotický film, tak to nevím, ale raději jsem si jeho dceru vymazal. Ale aby někdo přímo určil, že je mi kolem

dvaceti let, vydávám se za dost mladší holku a udal mě na polici, tak to se mi ještě nestalo a snad se mi to i nikdy nestane.

15) Měl jste někdy problémy se zákonem či měl jste někdy co do činění s policií ČR.

Se zákonem mám problémy celý život. Začíná to už tehdy, když si založím imaginární profil. Už to je na sociálních sítích zakázáno. Použití profilové fotografie a dalších fotografií cizích osoby bez jejího vědomí je taktéž trestné. A už z mé strany samotná komunikace s dětmi pod 15 let, rozebírání témat se sexuálním podtextem nebo získávání důvěryhodných informací od dítěte, je samozřejmě trestné také. Na druhou stranu zde porušování zákona končí. Od pubescentů rozhodně nežebrám intimní fotografie, s pubescenty se nestýkám a také si myslím, že poslední dobou se i v rozhovorech mírním a nezabíhám do oblastí, která by měly sexuální či erotický podtext. V současnosti mě spíše zajímá, jak pubescenti vycházejí se svými rodiči, vrstevníky, jaké jsou jejich záliby a jak tráví volný čas. Někdy se samozřejmě zeptám na něco z intimního života, ale je to běžná otázka, kterou pubescentovi může položit kterýkoliv rodinný příslušník či třeba pedagog v hodině občanské výchovy na základní škole.

16) V našem rozhovoru jste se několikrát zmínil, že jste se na sociálních sítích vydával především za mladší dívku a komunikoval jste zejména s dívkami. O chlapcích jste se zmínil jen výjimečně. Mohl byste tedy říci, jakou máte sexuální orientaci?

Sám si nejsem zcela vědom, jaké jsem orientace, i když ve svém věku bych si měl být jistý. Rád komunikuji především s dívkami na přelomu mladšího školního věku a staršího školního věku. Spíše ale spadám do kategorie komunikace s dívkami staršího školního věku. Společnost by mě zařadila do skupiny hebefilů. Ti mají náklonnost vůči dospívajícím dívkám, vzrušuje je jejich dospívající tělo. Pravděpodobně tedy hebefil budu, ale jak jsem už odpovídal v některých odpovědích na otázky, tak poslední dobou se rozhovory s dívkami odklánějí od sexuálně směřovaných témat spíše na průběh života spojený s trápením pubescentů a následné řešení těchto problémů. Pravda je ale ta, že se často ptám pubescentů na jejich

sexuální život a projevy puberty. Jde tedy o to, zda mě tyto informace zajímají z hlediska, abych si vytvořil profil osoby, se kterou komunikuji, anebo zda má rozhovor opravdu pro mě sexuální podtext.

17) Na závěr by mě zajímalo, zda plánujete v budoucnu život se stejně starou partnerkou popř., jak vidíte svůj další průběh života.

Několik známostí jsem již měl a s několika měl i intimní styk. Vždy ale vztah skončil, protože jsem byl zaneprázdněn právě častým navazováním kontaktů na sociálních sítích. Pracuji jako pekař, a vždy jsem se celý den místo na přítelkyni, těšil právě na komunikaci přes sociální sítě. Myslím si, že by mě vysvobodila dívka, která by se mnou po krátkém čase měla dítě. Svého syna či dceru bych určitě sexuálně nezneužíval, jak by se asi ostatní domnívali, ale věnoval bych se právě jeho psychickému rozvoji, problémech v kolektivu, později navazováním kontaktů na základní škole, jeho první lásky a zklamání. Myslím si, že bych byl svým potomkem natolik zaměstnaný, že bych pak neměl čas vyhledávat kontakty na sociálních sítích a komunikovat s pubescenty.

DOSAŽENÍ CÍLŮ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Prvním cílem mé diplomové práce bylo zjistit, zda děti, které komunikují prostřednictvím sociálních sítí, mají přehled o tom, s kým komunikují, o čem diskutují, zda debatují s každým o všem, co je napadne, a zda by byly ochotné se setkat s osobou, se kterou si pravidelně dopisují, anebo se již s touto osobou setkali. Tento cíl **byl splněn** prostřednictvím vyplněného dotazníkového šetření

Druhým cílem mé diplomové práce bylo zjistit, zda potencionální deviant, se kterým děti prostřednictvím sociálních sítí komunikují, může svým chováním a vystupováním na sociální síti narušit psychický vývoj dětí. **Tento cíl nebyl splněn.** Z dotazníků nebylo zřejmé, zda chování dětí na sociálních sítích může neblaze zasáhnout jejich psychický vývoj. Je zřejmé, že pokud se muž s imaginárním profilem bude s dětmi bavit o zájmech, zálibách, kamarádech nebo zážitcích z běžného dne, a nebude do rozhovoru zanášet témata se sexuálním podtextem, neměly by tyto rozhovory narušit psychický vývoj dětí.

Třetím cílem týkajícího se dotazníkového průzkumu, bylo zjistit, v jaké míře děti sdělují informace neproověřeným (neznámým) osobám a jaký druh informací jsou při komunikaci na sociální síti děti ochotné sdělit cizí osobě. Tento cíl **byl splněn** prostřednictvím vyplněného dotazníkového šetření, kde bylo zřejmé, že děti v hojně míře a bez ostychu sdělují různé informace neznámým osobám (kamarádům) a v některých případech se jednalo skutečně o velmi choulostivé informace.

Čtvrtým cílem týkajícího se rozhovoru, bylo zjistit, v jaké míře muž s reaktivitou a erotickým rozměrem vůči dospívajícím chlapcům a dívkám komunikuje na sociálních sítích, zda je nebezpečný pro dítě, na jaká témata s ním hovoří, zda dítě ovládá přes sociální síť, anebo ho dokonce sexuálně zneužívá. Ten cíl **byl splněn z polovic**, jelikož pokud se jedná o rozhovor v mé diplomové práci, tak tento muž působí na děti ve vysoké míře, je pro ně velmi nebezpečný, hovoří s nimi na témata se sexuálním podtextem a bohužel děti bezdotykově sexuálně zneužívá. Nezkoumal jsem ovšem jiné rozhovory, které mohou být stejně či více nebezpečné, anebo fungují na přátelské

komunikaci, kdy je člověk na druhém konci baví skutečně jen o zálibách, koníčcích, zážitcích ze školy nebo jiných tématech, která nemají sexuální podtext.

VÝSLEDKY STANOVENÝCH HYPOTÉZ

Otázka k hypotéze č. 1 - Ověřují si děti při komunikaci na sociální síti, zda ten, s kým komunikují, ve skutečnosti vůbec existuje? – pokud jde o dotazníkové šetření, které probíhalo v 6. třídách, tak děti podle mého názoru si ještě neumí ověřit, zda ten, se kterým komunikují, skutečně existuje. Z podezřelého chování si mohou uvědomit, že kamarád na druhém konci nemusí existovat, anebo se vydává za někoho jiného, než se sám prezentuje.

Otázka k hypotéze č. 2 - Mají děti nějaké zábrany se sdělováním důvěrných informací? Dokázalo by se dítě setkat s někým, koho nikdy osobně nevidělo, ale jen s touto osobou komunikuje prostřednictvím sociální sítě? - na první část otázky mohu odpovědět tak, že děti nemají podle dotazníkového šetření skoro vůbec žádné zábrany se sdělováním důvěrných informací. Ke druhé části otázky odpovím tak, že dítě by se bez problémů setkalo s někým, koho osobně nezná, ale komunikuje s ním prostřednictvím sociálních sítí.

Otázka k hypotéze č. 3 - Mají rodiče dětí přehled o tom, s kým se jejich děti baví, o čem se baví, a zda jim nehrozí nějaké nebezpečí? – tato otázka v dotaznících nezazněla, přesto bych poukázal na ten fakt, že v poslední dotazníkové otázce děti odpověděly, že neuposlechly rad rodičů a zásady komunikace porušily. Zda se rodiče dozvěděli, že děti jejich rad neuposlechly, jsme se v dotazníku nedozvěděli, přesto můžeme uvažovat o tom, že dnešní rodiče nemá na své děti čas a většina nemá ani ponětí, o čem se jejich děti na sociálních sítích baví.

ZÁVĚR

Pokud shrnu výsledky z první a druhé části teoretického výzkumu (dotazník pro děti a rozhovor se sexuálním deviantem), tak je zcela zřejmé, že na sociálních sítích probíhají v četném zastoupení rozhovory mezi dětmi a sexuálními devianty.

Když se zaměřím na rozhovor se sexuálním deviantem, tak podle jeho vyjádření oslovil několik desítek či snad stovek dívek a chlapců v mladším a starším školním věku. Pokud se zaměřím na vyplněné dotazníky dětí na základní škole, tak je zcela zřejmé, že komunikují s osobami, které ve skutečnosti nikdy osobně neviděly. Těmto osobám pak sdělují různé informace intimního či sexuálního zaměření. Je vysoce pravděpodobné, že každé dítě, které komunikuje prostřednictvím sociálních sítí, se alespoň jednou setkalo se sexuálním deviantem.

Domnívám se, že pokud se nevytvoří systém, jak tuto činnost kontrolovat, tak by se mohl za pár let vyskytnout závažný problém. Díky sociálním sítím mají sexuální devianti děti přímo na dlani. Je pro ně velmi jednoduché je oslovit, komunikovat s nimi a v neposlední řadě se s nimi i setkat. Děti těmto sexuálním deviantům přímo předkládají informace o tom, kde bydlí, kolik jim je let, jak vypadají, co je zajímavá a přímo se chtějí s devianty i setkat. Samozřejmě nevědí, že to nejsou jejich vrstevnic, ale o několik desítek let starší dospělí lidé.

Podle mého názoru chybí základní osvěta od rodičů, ale chybí také informace v podobě cenných rad ve škole. V podstatě ale výchova dítěte má probíhat v rodině.

Blížícím se závěrem diplomové práce chci říci, abyste šířili kolem sebe informace o bezpečnosti na sociálních sítích. Zachráníte tak možná nejedno dětské utrpení, které může později přejít i v sociální fobii či sebevraždu. Mějte na vědomí, že děti jsou živým stříbrem naší společnosti a stojí za to, aby vyrůstaly v bezpečném prostředí.

Ke konci své diplomové práce jsem došel k tomuto rozhodnutí. Z hlediska vyústění této diplomové práce je nejzávažnějším problémem právě rozhovor pravděpodobně s aktivním pedofilem. Tento rozhovor je skutečně významně varujícím, a bylo by možné, představit si jeho využití v rámci informační práce s dotazovanými

děti. Nevím, jak žije muž v současnosti, ale pokud aktivně láká děti ke kontaktu s ním, je tato skutečnost vysoce riziková. Respondent mě sice ujišťuje, že jde skutečně jen o elektronický kontakt, a že nemá v úmyslu s dětmi navazovat skutečné vztahy, je možné zveřejnění jeho zpovědi bez dalšího působení na něj považovat za nepřímou podporu a schválení chování, před kterým chci vlastně naivní děti chránit.

Abych tyto naivní děti ochránil, zjistím, jak je na tom muž nyní a pokud stále sexuálně zneužívá děti bezdotykovou formou, nahlásím celou věc příslušnému orgánu sociálně-právní ochraně dětí.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

BANKL, H. *Patologie na stropě zločinců*. 1.vydání. Praha: Ikar. 2008, ISBN 978-80-249-1002-4

BORNEMAN, E. *Encyklopedie sexuality*, Victoria Publishing a. s. Praha, 1990, ISBN 80-85605-17-1

BRICHČÍN, S. KOLÁŘSKÝ, A. NETÍK, K. WEISS, P. *Sexuální delikventi z pohledu psychiatrické sexuologie*. 1.vydání. Praha: Psychiatrické centrum Praha-Bohnice. 1996, 108s, ISBN 80-85121-16-6

BRZEK, A. *Průvodce sexualitou člověka*. 1.vydání. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1993, 132s, ISBN 80-04-25814-X

HÖSCHL, C. *Klasifikace sexuálních poruch*. 1.vydání. Praha: Novinář, 1989, 86s, ISBN 80-85121-24-7

CHASSEGUET-SMIRGELOVÁ, J. *Kreativita a perverze*. 1.vydání. Praha: Portál,s.r.o., 2001, 199s, ISBN 80-7178-509-1

KOLÁŘSKÝ, A. *Jak porozumět sexuálním deviacím*. 1.vydání. Praha: Galén, 2008, 108s, ISBN 978-80-7262-504-8

PAVLOVSKÝ, P. a kol. *Soudní psychiatrie a psychologie*. 4.vydání. Praha: Grada. 2012, 232s, ISBN 978-80-247-4332-5

WEISS, P. *Sexuální deviace*. 1.vydání. Praha: Portál. 2008, 351s, ISBN 978-80-7367-419-9

WEISS, P., *Sexuální deviace, klasifikace, diagnostika a léčba*. Portál. Praha, 2002, ISBN 80-7178-634-9

ZVĚŘINA, J. *Lékařská sexuologie*. 1.vydání. Praha: Karolinum. 2012, 161s, ISBN 978-80-246-2049-7

ZVĚŘINA, J. *Sexuologie (nejen) pro lékaře*. 1 vydání. Brno: CERM, s.r.o., 2003, 287s, ISBN 80-7204-264-5

ŽOURKOVÁ, A. *Klinická sexuologie*. 1.vydání.Brno: Masarykova univerzita. 2002, 34s, ISBN 80-210-2795-9

Seznam použitých internetových zdrojů

KREJČÍ, Veronika ; KOPECKÝ, Kamil. *E-bezpečí* [online]. 4.2.2010 [cit. 2010-03-25]. Kyberšikana u českých dětí - závěry z výzkumného šetření projektu E-Bezpečí a Centra PRVOK 2009. Dostupné z WWW: <<http://cms.e-bezpeci.cz/content/view/247/22/lang,czech/>>.

SYMBIO. *Symbio.cz* [online]. 2009 [cit. 2010-01-05]. Social networking. Dostupné z WWW: <<http://www.symbio.cz/slovník/social-networking-socialni-site.html>>=1a5d8d888da2f1f0de6695d90b9bd6ee

SLAVÍK, Benjamin. Polovina dětí reaguje na internetu na zprávy od cizích lidí, rodiče je příliš nechrání. *IHned.cz* [online]. 9. 2. 2010, 1213-7693, [cit. 2010-03-26]. Dostupný z WWW: <<http://digiweb.ihned.cz/c1-40440600-polovina-deti-reaguje-na-internetu-na-zpravy-od-cizich-lidi-rodice-je-prilis-nechrani>>.

SEZNAM GRAFŮ a TABULEK

Seznam grafů

Graf 1:Pohlaví respondentů.....	36
Graf 2:Využití internetu.....	37
Graf 3:Trávení času na internetu.....	38
Graf 4:Informace v profilu.....	39
Graf 5:Obsazenost přátel.....	41
Graf 6:Osobní znalost přátel.....	42
Graf 7:Počet neznámých přátel.....	43
Graf 8:Častost komunikace s neznámými přáteli.....	44
Graf 9:Doba komunikace s neznámými přáteli.....	45
Graf 10:Možnost neexistence neznámého přítele.....	46
Graf 11:Sdělování důvěrných informací.....	47
Graf 12: Sdělování intimních informací.....	48
Graf 13: Zaslání fotografií.....	49
Graf 14: Osobní setkání s neznámým kamarádem.....	50
Graf 15:Zásady bezpečného chování na internetu.....	51
Graf16: Zdroj zásad bezpečného chování na internetu.....	52
Graf 17: Výběr nejdůležitějších zásad bezpečného chování na internetu.....	53
Graf 18: Upozornění rodičů na nebezpečství na sociálních sítích.....	54
Graf 19: Porušení zásad a komunikace na téma se sexuál. podtextem.....	55

Seznam tabulek

Tabulka 1:Pohlaví respondentů.....	36
Tabulka 2:Využití internetu.....	37
Tabulka 3:Trávení času na internetu.....	38
Tabulka 4:Informace v profilu.....	39
Tabulka 5:Obsazenost přátel.....	41
Tabulka 6:Osobní znalost přátel.....	42
Tabulka 7:Počet neznámých přátel.....	43
Tabulka 8:Častost komunikace s neznámými přáteli.....	44
Tabulka 9:Doba komunikace s neznámými přáteli.....	45
Tabulka 10:Možnost neexistence neznámého přítele.....	46
Tabulka 11:Sdělování důvěrných informací.....	47
Tabulka 12: Sdělování intimních informací.....	48
Tabulka 13: Zaslání fotografií.....	49
Tabulka 14: Osobní setkání s neznámým kamarádem.....	50
Tabulka 15:Zásady bezpečného chování na internetu.....	51
Tabulka 16: Zdroj zásad bezpečného chování na internetu.....	52
Tabulka 17: Výběr nejdůležitějších zásad bezpečného chování na internetu..	53
Tabulka 18: Upozornění rodičů na nebezpečnosti na sociálních sítích.....	54
Tabulka 19: porušení zásad a komunikace na téma se sexuál. podtextem....	55

SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA A – DOTAZNÍK POUŽITÝ PŘI VÝZKUMU.....I

PŘÍLOHA B – UKÁZKA Z POZNÁMEK MUŽE
S REAKTIVITOU A EROTICKÝM ROZMĚREM
VŮČI DOSPÍVAJÍCÍM DÍVKÁM.....VI

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA A – DOTAZNÍK POUŽITÝ PŘI PRŮZKUMU

Milý žáku/milá žákyně této třídy,
nyní před tebou leží dotazník zaměřený na komunikaci prostřednictvím sociální sítě, tzv. Facebooku. Věřím, že svůj Facebook máš již založený, používáš ho a povídáš si prostřednictvím něj s různými kamarády. Za chvíli budeš odpovídat na různé otázky, které se týkají právě povídání si na Facebooku.

Jen jsem ti chtěl říct, že vše, co v dotazníku zakroužkuješ, je tajné a bude to mezi námi. Nedožví se nic ani tvoji rodiče, ani paní učitelka a dokonce vše bude tajemstvím i před tvými kamarády. Vůbec se nemusíš ani podepisovat. Jen pravdivě odpověz na všechny otázky v tomto dotazníku.

Zakroužkuj, prosím, číslo u odpovědi, u které si myslíš, že je u tebe pravdivá. Za vyplnění dotazníku ti moc děkuji!

Otázka č. 1 **Jsi chlapec, či dívka**

1) chlapec

2) dívka

Otázka č. 2 **Využíváš ve svém volném čase internet?**

1) ano

2) ne

Otázka č. 3 **Kolik času denně přibližně trávíš na internetu komunikací s kamarády na sociální síti?**

1) 15 minut

2) 30 minut

3) 2 hodiny

4) 3 hodiny a více

Otázka č. 4

Jaké informace máš uvedeny (vyplněny) na svém profilu na sociální síti (zakroužkuj vše, co máš vyplněno či uvedeno)

- 1) jméno
- 2) příjmení
- 3) přezdívka
- 4) věk
- 5) adresa bydliště
- 6) telefonní číslo
- 7) název školy
- 8) zájmy a záliby
- 9) vlastní fotografie
- 10) e-mail

Otázka č. 5

Máš na svém profilu přidány přátele, se kterými komunikuješ?

- 1) ano
- 2) ne

Otázka č. 6

Znáš osobně všechny přátele, které sis přidal (a) během svého působení na sociální síti?

- 1) ano
- 2) ne

Otázka č. 7

Pokud některé své přátele na sociální síti, které si s
přidal (a), neznáš osobně, kolik jich je?

- 1) 1-5 přátel
- 2) 6-10 přátel
- 3) 11-20 přátel
- 4) 21-30 přátel
- 5) více jak 30 přátel

Otázka č. 8

Komunikuješ často s přáteli, které si osobně nepoznal (a)?

- 1) ano
- 2) ne

Otázka č. 9

Jak dlouho komunikuješ denně s přáteli, které si
osobně nepoznal (a)

- 1) 30 minut denně
- 2) 60 minut denně
- 3) více jak 60 minut denně
- 4) nepravidelně

Otázka č. 10

Přemýšlel (a) si někdy o tom, že přítel, se kterým
komunikuješ, a kterého neznáš, nemusí ve skutečnosti
vůbec existovat?
(např. vydává se za něj někdo jiný, podstatně starší člověk,
který by ti mohl ublížit).

- 1) ano
- 2) ne

Otázka č. 11

Sděluješ svým přátelům, se kterými komunikuješ, důvěrné informace, např. kde bydlíš, kde pracuješ, tvoji rodiče, jak vysoké dostáváš kapesné apod.?

- 1) ano, sděluji jen přátelům, které znám osobně
- 2) ano, sděluji i neznámým, které znám jen přes Facebook
- 3) nesděluji nikomu

Otázka č. 12

Sděluješ svým přátelům, se kterými komunikuješ, intimní informace, např. v jakém oblečení usínáš, zda ti již roste ochlupení, jak vypadá a jak se mění tvé tělo apod.?

- 1) ano, sděluji jen přátelům
- 2) ano, sděluji i neznámým
- 3) nesděluji nikomu

Otázka č. 13

Poslal (a) si někomu, koho osobně neznáš, svoji fotografii, kterou veřejně nezveřejňuješ na svém profilu např. fotografii ve spodním prádle, vyzývavou nebo svůdnou fotografii či fotografii na přání někoho, s kým komunikuješ?

- 1) ano
- 2) ne

Otázka č. 14

Chtěl (a) jsi se někdy osobně sejit se svým kamarádem, se kterým komunikuješ, a kterého jsi ještě nikdy neviděl (a)?

- 1) ano
- 2) ne

Otázka č. 15

Slyšel (a) si někdy o zásadách bezpečného chování při komunikaci na sociálních sítích?

1) ano

2) ne

Otázka č. 16

Pokud si o těchto zásadách slyšel (a), tak kde ses s nimi setkal (a)?

1) ve škole

2) doma od rodičů

3) od kamaráda / kamarádky

4) na internetu

Otázka č. 17

Co považuješ za nejdůležitější zásady bezpečného chování na sociální síti?

1) neposílat fotografie

2) nesdělovat důvěrnosti

3) nebavit se o sexu

4) vše

Otázka č. 18

Upozornili tě někdy rodiče, že ti může na sociálních sítích hrozit nebezpečí v podobě písemné šikany, vydírání, zneužívání, informací, sexuálního zneužívání apod.?

1) ano

2) ne

Otázka č. 19

Porušil (a) si někdy zásady bezpečného chování na internetu nebo neposlechl (a) si rad rodičů a bavil (a) ses někdy na téma sex, popř. sděloval (a) důvěrné a osobní informace o svém těle, popř. poslal (a) choulostivou fotografii?

1) ano

2) ne

PŘÍLOHA B – UKÁZKA Z POZNÁMEK MUŽE S REAKTIVITOU A
EROTICKÝM ROZMĚREM VŮČI DOSPÍVAJÍCÍM CHLAPCŮM A DÍVKÁM

JMÉNO : ANDREA NOVOTNÁ

POHLAVÍ : DÍVKA

VĚK : 12 LET

PŘESDÍVKA : MYŠKA, ANDÍK

ZÁLIBY : HUDBA, SPORT, SBÍRA POKLEDY

ZODIČE : ROZVEDENÍ, ŽIJE S MATKOU

SOUROZENCI : MILAN (10), EMA (15)

POMĚRY : MÁLO PENĚZ

PRÁCE MATKY : UKLIZEČKA

PRÁCE OTCE : MECHANIK

BÝDLIŠTĚ : PRAHA V BYTĚ

KAMARÁDI : HLAVNĚ HOLKY

NEJ KAMARÁDKA : SABINA

NEJ KAMOŠ : TOMAŠ

LÁSKY : 2 KLUCI

UŽ SE LÍBALA : NE

ZVLÁŠTNOSTI : ŠIKANUJÍ JÍ, HA'DA'

SE S MATKOU, CHTĚLA UTEČT' Z

DOMOVA, OBČAS SE ŘEŽE

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Otto Ečer

Obor: Speciální pedagogika

Forma studia: kombinované studium

Název práce: Osoba se sexuální deviací při komunikaci s dítětem

Rok: 2014

Počet stran textu bez příloh: 75

Celkový počet stran příloh: 6

Počet titulů českých použitých zdrojů: 13

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: 0

Počet internetových zdrojů: 3

Počet ostatních zdrojů: 0

Vedoucí práce: PhDr. Zuzana Hadj Moussová